The Brief Hagiography of Jokpa Jangchup Penden

Christopher Bell

The *Brief Hagiography of Jokpa Jangchup Penden*, as its title makes clear, is a short 18-folio religious biography of Jokpa Jangchup Penden (*lcog pa byang chub dpal ldan*, 1404/1464-1471/1531), the founder and first abbot of Deyang College (*bde yangs grwa tshang*) at Drepung Monastery (*'bras spungs dgon pa*). He is also the founder of Nechung Chapel (*gnas chung lcog*), the precursor to Nechung Monastery and home to the powerful sovereign spirit (*rgyal po*) Pehar (*pe har*), an important Dharma protector (*chos skyong*) tied to the Dalai Lamas' lineage and government. This paper hopes to draw more attention to this underappreciated abbot in Drepung's history by offering a complete translation and transcription of his significant yet difficult biography. Not only does the work provide insight into Tibetan clan patronage and cultural practices, it also gives a far more elaborate account of the deity Pehar's arrival on the outskirts of Drepung and the founding of his cultic site at Nechung. This founding myth has several variations, but the general account is that Pehar was expelled from the area of Tsel (*tshal*), southeast of Lhasa, having been trapped in a box that was then thrown into the Kyichu River (*skyid chu*). The assistant of a Drepung abbot pulled the box from the river but opened it while bringing it up to the monastery. Pehar flew from the box in the form of a bird and disappeared into a nearby tree, and the abbot built the first incarnation of Nechung around this tree, securing the deity as a protector of nearby Drepung Monastery and the Geluk (*dge lugs*) school of Tibetan Buddhism in general.[1] The stone on which the attendant placed the box and a portion of the original tree are still visible at Nechung Monastery today. However, the following account of Pehar's arrival at Drepung is far more in

[1] For the various versions of this myth, see Nebesky-Wojkowitz 1998, pp.104-107. For more recent and fuller discussions of Pehar's mythic evolution and his connection to Jokpa Jangchup Penden, see Sørensen, Hazod, and Tsering Gyalbo 2005, pp.280-288; ibid 2007, vol. 2, pp.627-630; as well as Bell 2013. Given their close work with the *Brief Hagiography of Jokpa Jangchup Penden*, I am grateful to Per Sørensen and Guntram Hazod for reviewing an earlier draft of this paper and offering much needed insight and advice.

Christopher Bell, "The Brief Hagiography of Jokpa Jangchup Penden", *Revue d'Etudes Tibétaines*, no. 54, Avril 2020, pp. 147-195.

depth and does not contain some of these famous details, illustrating the multivocal and conflicting nature of important monastic narratives.

The full title of this text is the *Brief Hagiography of Jokpa Jangchup Pendenpa along with the Origins of the Great Dharma Protector* (*lcog pa byang chub dpal ldan pa'i rnam thar rags bsdus chos skyong chen po'i 'byung khungs dang bcas pa*).[2] According to Per Sørensen and Guntram Hazod, this text was composed by Sangyé Gyatso (*sde srid sangs rgyas rgya mtsho*, 1653-1705), the (in)famous final regent of the Fifth Dalai Lama (1617-1682).[3] However, this is questionable since it appears to contradict a claim made in the portion of the *Nechung Record* (*gnas chung dkar chag*) also composed by Sangyé Gyatso. This is the major record of Nechung Monastery composed by the Fifth Dalai Lama and Sangyé Gyatso, the inscription for which is still visible today on the southern courtyard wall of the monastery itself.[4] While the *Hagiography* claims that Pehar was forced from Tsel Yangön (*tshal yang dgon*) by attendants of the myriarch Dönyö Dorje (*don yod rdo rje*) and traveled toward Drepung alone in a coracle, the *Nechung Record* states that the deity left the monastery with the Second Dalai Lama (1476-1542).[5] The *Hagiography* itself does not explain its authorship; however, it was composed within a century after Nechung Monastery's seventeenth-century expansion. The *Hagiography* quotes heavily from the *Nechung Record*, placing it after its composition in 1682, and it was in turn quoted in the *Gungtang Record* (*gung thang dkar chag*), placing it before 1782.[6] Regardless, until further evidence I tentatively agree with Sørensen and Hazod in ascribing the text to Sangyé Gyatso.

Jokpa Jangchup Penden's dates are likewise disputable. Georges Dreyfus places the abbot's birth in 1404 and dates the founding of Deyang College to 1440.[7] However, I tentatively concur with the dates (1464-1531) given by Sørensen and Hazod because they align the events of Pehar's arrival at Nechung Monastery with the lifetime of the Second Dalai Lama (1476-1542),[8] in accordance with the *Nechung Record* as noted above. Nonetheless, Paṇchen Sönam Drakpa (*paṇ chen bsod nams grags pa*, 1478-1554) records 15 abbots for Deyang

---

2 See Sangs rgyas rgya mtsho n.d. A photocopy of this text was generously provided to me by the irreplaceable Tsering Gyalbo (1961-2015), former Director of the Religion Department at the Tibetan Academy of Social Sciences (TASS) in Lhasa.

3 See Sørensen, Hazod, and Tsering Gyalbo 2007, p.217n.572.

4 For a complete translation and transcription of this text, see Bell 2016.

5 See ibid, p.187.

6 See Sørensen, Hazod, and Tsering Gyalbo 2007, p.13.

7 See Dreyfus 2006.

8 See Sørensen, Hazod, and Tsering Gyalbo 2007, p.217n.572.

College by the time of his writing, which would be the year of his death at the latest.[9] If Jokpa Jangchup Penden was still abbot of Deyang in 1529 when Pehar arrived (see below), this leaves at most 25 years for 14 other abbots to take their seat at the college, which seems unlikely. These discrepancies make the exact dates for Jokpa Jangchup Penden difficult to ascertain.

Beyond authorship and dating, the text of the *Hagiography* is also particularly difficult to read. It has numerous misspellings, the grammar is often unruly, and excerpts from the *Nechung Record* randomly and abruptly interrupt the flow of the hagiography proper. These excerpts are themselves out of order or from different portions of the *Nechung Record*, and they were clearly added to the preexisting text after the fact. The quotations from the *Nechung Record* are even redundant, with the first incomplete interpolation (ff.4a.3-4b.5) being repeated more fully later in the text (ff.5b.1-8b.5). Nevertheless, this text is the earliest detailed account so far available of the abbot Jokpa Jangchup Penden, the founding of Deyang College, the mythic events surrounding Pehar's arrival at Drepung, and the establishment of Nechung. Moreover, one unexpected value of this text is that it occasionally cites portions of the *Nechung Record* that were themselves too damaged to transcribe reliably. Although the hagiography paraphrases from the record just as much as it quotes, making a confident rendering of the damaged text unlikely, it still offers significant insights into the record's contents that are otherwise unavailable. These quotations pull predominantly from the *Nechung Record* sections on the tantric authority of revering protector deities, the past lives of Pehar, and the ontological nature of the Five Sovereign Spirits (*rgyal po sku lnga*) led by the deity. Beyond these inclusions, the hagiography is fairly generic, discussing Jokpa Jangchup Penden's miraculous birth, his religious devotion and monastic ordination, and his founding of Deyang College at Drepung Monastery. The remainder of the text describes the six times Pehar took possession of an oracle through the course of moving from Tsel Yangön to Drepung, which led to his developing a close bond with Jokpa Jangchup Penden and his community, as well as his requesting the establishment of Nechung Chapel. In the final possession Pehar prophesizes Jokpa Jangchup Penden's rebirth after his death, and his cremation and funeral are detailed in depth.

After this short introduction, this article consists of three parts. The first part is a complete translation of the *Hagiography*, with subheadings to aid in classifying its contents and important hagiographical moments. The subheaders for the quoted portions of the *Nechung*

[9] See Paṇ chen Bsod nams grags pa 2007, p.146.

Record list their line placement in the original wall inscription for ease of intertextual comparison.[10] Rather than completely copying the repeated portions from the *Nechung Record*, I chose to translate the divergent words used in the *Hagiography* when applicable in order to indicate the subtle changes in meaning and emphasis that can be encountered when a text is repeated in a different context. It is my recommendation to simply skip the first interpolation (sections 4-7: 4a.3-4b.5) for a more comprehensible reading, since it is an awkward interjection that is repeated more fully later at a more understandable juncture. I include it nonetheless for comprehensiveness and comparison.

The second part of this article is a transcription of the original manuscript of this rare text, typed using the common 'headed' (*dbu can*) Tibetan script. The manuscript was written with the 'headless' Tibetan script (*dbu med*) and uses many abbreviations (*bskungs yig*), some of which are very obscure. I would like to thank Mikmar Tsering for taking the time to personally parse out these abbreviations with me. Like the *Nechung Record*, this transcription is given here so that the text may gain more exposure, since it is otherwise only available in manuscript form at the Tibetan Academy of Social Sciences in Lhasa. The third part is a photocopy of the text itself, as provided to me by Tsering Gyalbo. I include the original manuscript for posterity, as well as to offer specialists the original text so that they might arrive at insights and readings potentially different from my own. Finally, I provide here an outline of the hagiography's contents to act as a quick reference:

1. The Buddha's prophecy regarding Jokpa Jangchup Penden (ff.1b.1-6)
2. Jangchup Penden's birthplace, parents, and upbringing (ff.1b.6-3a.4)
3. Jangchup Penden becomes a monk (ff.3a.4-4a.3)
4. Text quotes *Nechung Record*, lines 11-12 [Fifth Dalai Lama section] (ff.4a.3-6)
5. Text quotes *Nechung Record*, lines 9-10 [Fifth Dalai Lama section] (ff.4a.6)
6. Text quotes *Nechung Record*, line 9 [Fifth Dalai Lama section] (ff.4a.6-4b.2)
7. Text quotes *Nechung Record*, lines 41-42 [Sangyé Gyatso section] (ff.4b.2-5)
8. Jangchup Penden is told about the need for Dharma protectors (ff.4b.5-5b.1)

[10] For a cross comparison, see Bell 2016.

9. Text quotes *Nechung Record*, lines 9-11 [Fifth Dalai Lama section] (ff.5b.1-6b.1)
10. Text requotes passages from the *Nechung Record* given on ff.4a.3-4b.5; continues where the latter abruptly ended on line 42 of the record (ff.6b.1-7a.6)
11. Text interrupts and intersects the previous quote, elaborates on and quotes *Nechung Record*, lines 12-13 [Fifth Dalai Lama section], and includes a brief segment from line 42 [Sangyé Gyatso section], now placed toward the end of the previous section (ff.7a.6-8a.1)
12. Text summarizes the story of Pehar and Padmasambhava from the *Nechung Record*, lines 14-15 [Fifth Dalai Lama section] (ff.8a.1-4)
13. Text abbreviates and quotes *Nechung Record*, lines 42-44 [Sangyé Gyatso section] (ff.8a.4-8b.5)
14. Jangchup Penden founds Deyang College at the age of 37 (ff.8b.5-10a.5)
15. Pehar takes possession of an oracle [1] (ff.10a.5-10b.6)
16. Pehar takes possession of an oracle [2] (ff.10b.6-11a.3)
17. Jangchup Penden has a clairvoyant dream about Pehar's arrival (ff.11a.3-11b.1)
18. Pehar arrives on the banks of the Kyichu River (ff.11b.1-11b.5)
19. Pehar takes possession of an oracle [3] (ff.11b.5-12a.5)
20. Pehar takes possession of an oracle [4] (ff.12a.5-14b.1)
21. Pehar takes possession of an oracle [5] (ff.14b.1-15b.2)
22. Jangchup Penden transfers the abbotship and passes away (ff.15b.2-16b.1)
23. Pehar takes possession of an oracle [6] (ff.16b.1-17b.1)
24. Colophon (ff.17b.1-18a.3)

The *Brief Hagiography of Jokpa Jangchup Penden* quotes the *Nechung Record* extensively, making up almost a quarter of the text in fact. Because of the close relationship between these works, the following translation and transcription are in many ways a companion piece to my previously published translation and transcription of the *Nechung Record* and is in robust conversation with that text. With Nechung Monastery as their intersecting focus, the two works provide insight into institutional development, monastic establishment, and the various textual genres employed in legitimizing a burgeoning Tibetan deity cult.

Bibliography

Ahmad, Zahiruddin, trans. 1999. *Saṅs-rGyas rGya-mTSHo, Life of the Fifth Dalai Lama: Volume IV, Part I*. New Delhi: International Academy of Indian Culture and Aditya Prakashan.

Bell, Christopher. 2013. *Nechung: The Ritual History and Institutionalization of a Tibetan Buddhist Protector Deity*. Doctoral dissertation, University of Virginia.

–. 2016. "The Nechung Record." In *Revue d'Etudes Tibétaines* 36, pp.143-249.

Bentor, Yael. 1994. "Tibetan Relic Classifications." In *Tibetan Studies: Proceedings of the 6th Seminar of the International Association for Tibetan Studies, Fagernes 1992*, vol.1. Per Kvaerne, ed. Oslo: Institute for Comparative Research in Human Culture, pp.16-30.

Dreyfus, Georges. 2006. "The Deyang Monastic College (*Deyang Dratsang*)." Drepung Monastery Project. *Tibetan and Himalayan Library*. http://www.thlib.org/places/monasteries/drepung/colleges.php#!essay=/dreyfus/drepung/colleges/s/b3 (accessed May 31, 2019).

Gu ru Chos kyi dbang phyug (1212-1270). 1979. *Zhi khro bka' brgyad las: Gnad khyim gsum pa khro bo sngon byung*. In *Bka' brgyad gsaṅ ba yoṅs rdzogs: A Complete Cycle of Rñiṅ-ma-pa Practice Focusing upon the Ancient Eight Pronouncements of Guru Rin-po-che Padmasambhava*, vol. 2. Paro: Ngodrup and Sherab Drimay, pp. 333-360.

Hazod, Guntram. 2014. "The Stele in the Centre of the Lhasa Maṇḍala: About the Position of the 9th-Century Sino-Tibetan Treaty Pillar of Lhasa in its Historical and Narrative Context." In *Epigraphic Evidence in the Pre-Modern Buddhist World: Proceedings of the Eponymous Conference Held in Vienna, 14-15 Oct. 2011*. Kurt Tropper, ed. Wiener Studien zur Tibetologie und Buddhismuskunde 85. Vienna: Arbeitskreis für Tibetische und Buddhistische Studien Universität Wien, pp.37-81.

Nebesky-Wojkowitz, René de. [1956] 1998. *Oracles and Demons of Tibet: The Cult and Iconography of the Tibetan Protective Deities*. New Delhi: Paljor Publications.

Paṇ chen Bsod nams grags pa (1478-1554). 2007. *Bka' gdams gsar rnying gi chos 'byung yid kyi mdzes rgyan*. Rnga ba: Rnga yul kirti dgon dge ldan legs bshad gling.

Sangs rgyas rgya mtsho, Sde srid (1653-1705). n.d. *Lcog pa byang chub dpal ldan pa'i rnam thar rags bsdus chos skyong chen po'i 'byung khungs dang bcas pa*. Lhasa: s.n.

Sørensen, Per K., Hazod, Guntram, and Tsering Gyalbo. 2005. *Thun-*

dering Falcon: An Inquiry into the History and Cult of Khra-'brug Tibet's First Buddhist Temple. Vienna: Verlag der Österreichischen Akademie der Wissenschaften.
–. 2007. *Rulers on the Celestial Plain: Ecclesiastic and Secular Hegemony in Medieval Tibet: A Study of Tshal Gung-thang*, 2 vols. Vienna: Verlag der Österreichischen Akademie der Wissenschaften.
Tibetan Academy of Social Sciences, ed. 2009. *Dpal ldan 'bras spungs dgon gyi dkar chag dri med dwangs gsal shel gyi me long*. Beijing: Krung go'i bod rig pa dpe skrun khang.
Vitali, Roberto. 1996. *The Kingdoms of Gu.ge Pu.hrang: According to mNga'.ris rgyal.rabs by Gu.ge mkhan.chen Ngag.dbang grags.pa*. Dharamasala: Tho.ling gtsug.lag.khang lo.gcig.stong 'khor.ba'i rjes.dran.mdzad sgo'i go.sgrig tshogs.chung.

The Brief Hagiography of Jokpa Jangchup Pendenpa along with the Origins of the Great Dharma Protector

1. The Buddha's prophecy regarding Jokpa Jangchup Penden

[1b] In connection with [discussing] many extraordinary future incarnations, the Lord of Sages [Siddhartha] prophesied, "In particular, during the age of the five degenerations, the age of strife after the golden age [has ended], sentient beings will suffer immeasurably and abundant torments will come about in this obdurate trichiliocosm. [I] prophesy that a *śrāvaka* named Namkha, who became an average [student] at the feet [of myself]—the supreme guide of humans, Śākyamuni—will become the Acarya Salé himself, then he will become the monastic seat [holder] for the masters of the Kadam lineal transmission."

2. Jokpa Jangchup Penden's birthplace, parents, and upbringing

The place where [Jokpa Jangchup Penden] was born was behind a mountain resembling a crouching evil enemy. [2a] There were four [seasonal] blossoms of golden flowers, various wild young deer, a few scattered flower, walnut, and apple trees, and various birds sweetly singing. In front [of the village], there was a cleansing pond that gently flowed down into the Kyichu River, with fish and [larger] fish-eyed Matsya [fish] swimming [in it]. Sesame, grain, and juniper tree branches [also flourished there] regardless of the season. Such a village was called Düldüpa; it was surrounded by a hundred [other] villages and became a patron of the Kadampa masters. The sentient

beings of that area came onto the path of ripening and liberation and were bearers of the Great Bliss lineage.

His father, named Zhapdrung Siddhi, cultivated the two types of *bodhicitta* [2b] and became a yogi of Glorious Hayagrīva. He was able to see a host of malevolent and obstructing spirits, and [and would perform] blessings with very little fear. His mother, named Drölma Lhadzé, had a proper ancestry. She would continuously recite the Maṇi prayer and was accepted as a disciple of Noble Avalokiteśvara. His mother did not know [at first] that she had conceived, yet repeatedly saw wondrous [signs, like] a puppy wearing white silk [coming from] the Eastern Pure Land of Abhirati. His father dreamed that there was a golden five-pronged *vajra* adorned with silk ribbons in his mother's lap.

His mother experienced imperceptible pain when he was born on the morning of the 10th day of the 1st month of the Wood-Male-Monkey year [1464]. He was the oldest among four brothers. [When he was born,] a rainbow dome [appeared] in the sky and many divine boys and girls gleefully scattered a rain of flowers. His bodily complexion [3a] was excellent and he was given the name Hevajra. [One day] he spontaneously told his parents, "These are the Dharma lineages of my past lives in which I died [possessing] the ten virtues, as well as my chief horses, possessions, shrine objects, retinue, and students." His parents were astonished. He perceived the residual karma of his past lives and auspicious circumstances arose. From the time he was a pup, he had a very handsome body and could read and write. Such [signs] diligently appeared, and experience and realization arose [in him].

3. Jangchup Penden becomes a monk

In the Sheep year [1475], [after] swiftly reaching the age of 11, he fully received the vows of a devout layman in the presence of Jengawa Rinchen Nyingpo and trained his mind in the three baskets [of the Buddhist Canon]. One night he dreamed, then studied and reflected on it. Because of this, he exhorted, [3b] "[We are] like heedless wild deer aimlessly running toward water. It is good if I summarize the essential meaning of an entire life." The Victorious One [then] said to himself, "For the sake of each verse, I will abandon my life force and strive for enlightenment. Then I will concentrate on accomplishing that, and also go to the monastic seats of the Kadampa masters—Nyetang Or, Yerpa, Reting, Samyé, and Lhasa. [While there,] I will make supplications with fervent devotion. When I am asleep at night, if I say 'A,' it will [represent] the doorway to all unborn phenomena." [This experience] lucidly and starkly brought his erroneous percep-

tions to primordial nothingness, and he went to his homeland.

Furthermore, on the 15th day of the 1st month in the Dog year [1478], he was ordained as a novice monk in the presence of Jengawa. Having continuously performed and recited one empowerment, [4a] he fully received the ripening empowerments, permissions, profound teachings, and oral instructions of the Kadampa masters. On the 15th day of the 5th month in the Monkey year [1488], [at the age of] 25, he became a fully ordained monk in the presence of Jengawa Rinchen [Nyingpo]. His [ordination] name was…

4. Text quotes *Nechung Record*, lines 11-12 [Fifth Dalai Lama section]

> [11]The mind set on enlightenment, the king of awareness, is the nature of the Venerable One. Thus, the gods and spirits of the phenomenal world are certainly inseparable from one's own mind. Because of this, once the mind itself is stainless and purified, the gods and spirits of the phenomenal world spontaneously appear.

While one remains firm within the [meditative] state of nonthought, [the Five Sovereign Spirits] spontaneously appear as the five—body, speech, mind, good qualities, and activities. They arise without limitations for the benefit of beings.

5. Text quotes *Nechung Record*, lines 9-10 [Fifth Dalai Lama section]

Their extraordinary methods are compatible with the essential intention of all the *tantras*.

---

[11] The *Drepung Record* (*Dpal ldan 'bras spungs dgon gyi dkar chag*) quotes and paraphrases the hagiography here to claim that Jokpa Jangchup Penden's ordination name is Rikpé Gyelpo Jangchup (Tibetan Academy of Social Sciences 2009, p.343). This is a misunderstanding, however, since it draws from a confusing portion of the hagiography that abruptly begins to quote the *Nechung Record*. I made a similar misreading and mistranslation, where I likewise attributed this quote to Jokpa Jangchup Penden under this faulty alias; see Bell 2016, p.163. I have since discovered that these verses were drawn from a thirteenth-century text entitled the *History of the Wrathful Deities: The Three Essential Households* (*Gnad khyim gsum pa khro bo sngon byung*) by the Nyingma treasure revealer Guru Chöwang (Gu ru chos dbang, 1212-1270); this work is part of a larger cycle of texts concerning the Eight *Sādhana* Deities (*sgrub pa bka' brgyad*). For the original verse from which these lines were drawn, see Gu ru Chos kyi dbang phyug 1979, p.359.5-6.

6. Text quotes *Nechung Record*, line 9 [Fifth Dalai Lama section]

In the *Tantra* it says [the following about] the Ultimate Truth:[12] [4b]

> Many mutable beings manifest as emanations that naturally arise from the wisdom of the Victorious One. [According to] ultimate reality, they are nondualistic, simultaneously perfected, [and part of] the spontaneously present *maṇḍala*.

7. Text quotes *Nechung Record*, lines 41-42 [Sangyé Gyatso section]

In response to those intractable tamable beings whose minds must be wrathfully subdued [there appeared]: the central sovereign spirit of the mind [Gyajin], who is an emanation of Vairocana—the wisdom of the Dharmadhātu, the purification of hatred; the eastern sovereign spirit of the body [Mönbuputra], who is an emanation of Vajrasattva—the mirror-like wisdom, the purification of ignorance; the southern sovereign spirit of good qualities [Shingjachen], who is an emanation of Ratnasambhava—the wisdom of equanimity, the purification of pride; [the western sovereign spirit of speech (Kyechik Marpo), who is an emanation of Amitābha—the wisdom of discriminating awareness,] the purification of desire.[13]

8. Jokpa Jangchup Penden is told about the need for Dharma protectors

…Jokpa Jangchup Pendenpa—who is supreme among those who bear the saffron-colored victory banners, who cultivated the two types of *bodhicitta*, and who mastered the inner and outer teachings. Eminent translators said the following to him, [5a] "Having been revealed with immeasurable difficulty, the inner and outer instructions in the tantric stage of the three turnings of the Wheel of Dharma were sorted. The incontrovertible path of ripening and liberation [can be] completely realized. [However,] our current experience is that there are a great many obstacles to resting in equanimity and achiev-

---

12 *Rgyud las*; neither the *Nechung Record* nor this text specify from which *tantra* the following quote is drawn.

13 This segment of the text abruptly cuts off before completing Kyechik Marpo's line or including Pehar, as found in the *Nechung Record*; see Bell 2016, pp.185-186. For more on the Five Sovereign Spirits, in terms of their appearance and traits, see Bell 2013, pp.30-36.

ing the rank of Vajradhara. Constant harm to even the rare Dharma that embodies the precious Noble Ones [bodhisattvas] has also increased." Accordingly, in order to guard against inner and outer harm, you need to rely on a protector deity like this one [below]. If you depend on mundane gods, they will not be very powerful and you will fall into the lower realms [of rebirth]. You definitely must depend on supramundane [gods]. [5b]

9. Text quotes *Nechung Record*, lines 9-11 [Fifth Dalai Lama section]

Generally speaking, the great sovereign spirit Pehar and his retinue are included within such *maṇḍalas* as that of the great Eight *Sādhana* Deities and are understood as the essence of the All-Supreme Heruka. They are [found] among the haughty spirits of [mundane] offerings and praises and appear in whatever form is appropriate to guide disciples. Because of this, their extraordinary methods are compatible with the essential intention of all the *tantras*.

In particular, according to the generation stage of the Mahāyoga [*tantras*], the Five Sovereign Spirits, their consorts, emanations, and ministers, along with their brigadiers, arise from the radiance of the one hundred supreme peaceful and wrathful deities. As such, [Padmasambhava's] mind emanation, Ngari [Paṇchen] Padma Wangyel,[14] said:

> The Five Great Sovereign Spirits are the inherent potency of the Five Buddha Families. Their five consorts are the inherent radiance of [the Five Buddha Consorts], such as Locana. The male and [6a] female bodhisattvas are the very essence of the six sense objects. They are [all] assembled with their cabinet ministers, hangmen, hound keepers, and ministers.

[He also] said, "The great sovereign spirits, who are endowed with destructive powers, assemble from the inherent potency of the unproduced peaceful and wrathful Herukas and their consorts."

In the scriptural transmission of the Anuyoga, [these deities] are the essence of the right, left, and middle channels, as well as the male, female, and androgynous haughty spirits.

In the Atiyoga, they must be understood as the very nature of the union of appearance and emptiness. [Padmasambhava's] good quali-

---

14 Mnga' ris Padma dbang rgyal, 1487-1542; see Ahmad 1999, pp.164-170.

ties emanation, the Dharma King Wangpo Dé,[15] said:

> The assembly of male and female haughty spirits are the inseparability of appearance and emptiness. Summon them from the expanse of non-duality [to perform] the enlightened work of the four activities.

All those [deities] are the purification of one's own mind. Free from conceptual elaboration, they are the single seminal drop of the Heruka's wisdom, which arises out of the Dharmadhātu on its own. [6b]

10. Text requotes passages from the *Nechung Record* given on ff.4a.3-4b.5; continues where the latter abruptly ended on line 42 of the record

In the *Three [Essential] Households* it says:[16]

> The mind set on enlightenment, the king of awareness, is the nature of the Venerable One. Thus, the gods and spirits of the phenomenal world are certainly inseparable from one's own mind. Because of this, once the mind itself is stainless and purified, the gods and spirits of the phenomenal world spontaneously appear.

While one remains firm within the [meditative] state of nonthought, [the Five Sovereign Spirits] spontaneously appear as the five—body, speech, mind, good qualities, and activities. They arise without limitations for the benefit of beings. Their extraordinary methods are compatible with the essential intention of all the *tantras*.

In the *Tantra* it says [the following about] the Ultimate Truth:[17]

> Many karmically-bound beings manifest as emanations that naturally arise from the wisdom of the Victorious One. [According to] ultimate reality, they are nondualistic, simultaneously perfected, [and part of] the spontaneously present *maṇḍala*.

In response to those intractable tamable beings [7a] whose minds

---

15 Chos rgyal Dbang po'i sde, 1551-1603; see Ahmad 1999, pp.170-178.

16 *Khyim gsum du*; see note 11.

17 See note 12.

must be wrathfully subdued, the Five Buddha Families [appeared as]: the central sovereign spirit of the mind [Gyajin], who is an emanation of Vairocana—the wisdom of the Dharmadhātu, the purification of hatred; the eastern sovereign spirit of the body [Mönbuputra], who is an emanation of Vajrasattva—the mirror-like wisdom, the purification of ignorance; the southern sovereign spirit of good qualities [Shingjachen], who is an emanation of Ratnasambhava—the wisdom of equanimity, the purification of pride; the western sovereign spirit of speech [Kyechik Marpo], who is an emanation of Amitābha—the wisdom of discriminating awareness, the purification of desire; and the northern sovereign spirit of activities, [Pehar], who is an emanation of Amoghasiddhi—the essence of all-accomplishing wisdom, the purification of envy. They are supported by a manifold assembly of secondary and tertiary emanations, such as five consorts that engender wisdom, five ministers that accomplish activities, lion-masked dancers that entertain, and four great brigadiers.[18] One relies on their many peaceful and wrathful activities in order to accomplish pacifying, enriching, conquering, and destructive actions.

11. Text interrupts and intersects the previous quote, elaborates on and quotes *Nechung Record*, lines 12-13 [Fifth Dalai Lama section], and includes a brief segment from line 42 [Sangyé Gyatso section], now placed toward the end of the previous section

[Read the following] if one is overpowered by a request for just the conventional truth [of Pehar's past]: Countless eons ago [7b] in a land called Anuté, there was a devout king [named] Dharmarāja and a minister [named] Dünting Nakpo.[19] When they became [religious] lineage sons,[20] [the king] was ordained as Abbot Daö Zhonnu and he promised to maintain the 253 rules [of the *Vinaya*]. The king undertook teaching and study while the minister was happy [meditating] in the wilderness. Then, at the "Temple where Demons are Subdued by Realization," Daö Zhonnu and a Brahmin woman had sex and he made a [perverse] prayer of aspiration. Because of such acts, [he was

18 These two sentences from line 42 of the *Nechung Record* appear 2.5 lines lower in the Tibetan text at f.7b.1-3, cutting into lines 12-13 of the *Nechung Record* as given in section 11 below. It is clear from their content that they belong at this point in the text, so I have moved them accordingly for ease of clarity.

19 The text here spells the name *bdun stong nag po*, while I have transliterated it using the more common variant *dun ting nag po* for the sake of uniformity and ease of cross-textual comparison; see Bell 2013, p.42.

20 This is where the fragment from line 42 of the *Nechung Record* cuts into the flow of the narrative; see note 18.

reborn as] the butcher Ragochen, [then as] Mudü Dramkar,[21] the middle [sibling] of five brother commanders. He enslaved the celestial gods and spirits of phenomenal appearance, [8a] ate small stars for food, and wore the sun and moon as a crown.

12. Text summarizes the story of Pehar and Padmasambhava from the *Nechung Record*, lines 14-15 [Fifth Dalai Lama section]

Such things were spoken by the great master [Padmasambhava]. When the master resided at the Wish-Fulfilling Crystal Cave, the Capricious Spirit [Pehar] took the form of an eight-year-old child. He transformed into a white lion and leaped down onto the master's *maṇḍala*, his mouth open wide. [Padmasambhava] struck the lion, who fled into the sky before being captured. [The lion] transformed into a crystal rosary-bearing layman and [Padmasambhava] conferred empowerments on him and bound him under oath.

13. Text abbreviates and quotes *Nechung Record*, lines 42-44 [Sangyé Gyatso section]

The Dharma-protecting King Trisong Deutsen constructed the vast Changeless and Spontaneously Present [Samyé] Monastery, together with its temples and sacred images. When the Abbot [Śāntarakṣita], the Master [Padmasambhava], and the Dharma King [Trisong Deutsen] were discussing how [they would appoint a monastery protector], the Abbot said, "The other eight classes [of gods and spirits] are too harmful." The Master said:

> [8b] The tutelary deity of Mongolia is Namlha Jangchub. Once we invite this sovereign spirit Shingjachen [here], we will entrust the monastery to him and he will fearlessly protect it. After we conquer the meditation center of Bhatahor, Pehar will follow after his possessions and come [here]. I will establish his supports at Pehar [Kordzö]ling.[22]

[Pehar] was invited [to Tibet], along with Dharmapāla of the Zahor royal line and many [of the deity's] possessions—such as a turquoise Buddha [statue], a conch-shell lion [statue], and a Bhatahor begging

---

21 As in note 19 above, the name given is *dmu bdud khri khar*, though I have transliterated the more common *dmu bdud khram dkar*; see Bell 2013, p.45.

22 The three names given here all refer to the same deity. The last line indicates where Pehar's name likely came from, a toponym drawn from the name of this temple at Samyé.

bowl. He was installed as the guardian who protects Dharma centers and his supports were established. He was entrusted [to protect these sites] and truly promised to do so. Then his supports continued to be established at such sites as Gungtang Tsel Yangön Monastery.

14. Jangchup Penden founds Deyang College at the age of 37

In the twelfth month of the monkey year [1500] he reached the age of 37, and on the 10th day [9a] he founded Glorious Deyang College within the Kadampa monastic center Tsogyé[23] [Drepung Monastery]. [It was patronized by] more than 16 high *geshés* and 50 monks, as well as the patron clans of the Ngüldungpa and Takdongpa. The monasteries beyond [Drepung that surround Deyang in a *maṇḍalic* configuration] are Orgyan Chödzongpa in Tsurpu [to the north], Böngön Garpa College to the east, Mengön to the west, and the monastery of Dambak Marserchen in the lower valley [to the south].[24] When this Dharma center was established, the empowerments for all the cycles of the one hundred thousand Vajrayāna *tantras* were performed. [This included] the *Vajramālā*[25] empowerments, the *Kālacakra*, the Zhalu system of the *Hevajra Tantra*, the *Mahāmāyā*, the *Guhyasamāja*, the Chak system of [*Vajra*]*bairava surrounded by Eight Zombies*, the *Glorious Cakrasaṃvara*, the *One Hundred* [*Cycles*] *of Mitra*, the *One Hundred* [*Cycles*] *of the Siddhas*, the [practice for] Black and White Acala, the *Homage to the Twenty-One* [*Tārās*], [9b] and the [practice for] Red and Black [Mahākāla] with the Curved Blade. Through such limitless Dharma teachings and general doctrines of the Kadampa School, sentient beings were put on the path of ripening and liberation.

The elders of the family lineages made offerings. [This included] the Revered Lekden Düdjom Norbu Wangyel and his sister Drönmakyé, as well as their servants; the descendants of Prince Namgyelö;[26] and, from the Takdongpa [clan], Nangso Sönam Dargyé, Nangso Tseten, Lady Tsering Wangmo, and their son Sönam Tsering, as well as their servants. The ancient *samaya* vow [was fulfilled] through the quality and quantity of the patrons, as well as through the chief tutelary deity Cakrasaṃvara, [with whom there is] a contin-

---

23 *Mtsho brgyad*; the monastery is certainly Drepung, though, this is an obscure epithet for it.

24 See Sørensen, Hazod, and Tsering Gyalbo 2007, p.217n.572. If translated literally, this monastery is called "the possessor of the holy orange mask."

25 *Rdo rje phreng ba*; lit. "*Vajra Garland*." This is an important explanatory tantra for the *Guhyasamāja* system.

26 *Lha sras* Rnam rgyal 'od. This figure is a member of the Gugé (*Gu ge*) royal line; see Vitali 1996, p.506.

uous sacred bond. Each of the throne[-holders also made] extensive offerings of dedication *tormas* and *samaya tormas*. Inseparable from the secret essence of all moral conduct, this fearless lion [Jokpa Jangchup Penden] sat atop [Deyang's] throne. [10a]

Regarding the Wheel of the Dharma of the profound, vast, and unsurpassed vehicle, it liberates fortunate beings, [bringing] them to ripening and liberation, and completes all the activities of tamable beings. Supplications were performed [by] disciples who gathered faithfully, led by the Revered Rinchen Zangpo, the Learned Drapa Gyentsen, and the Learned Rapten Döndrup—heads of meditation centers, Dharma colleges, monasteries, and such. [The disciples also] made prayers and offerings for each of the Dharma protectors, such as Brahmā. Furthermore, it is said that [the Dharma protectors] guard [the monastery] and come quickly because of their great karmic connection. Through both the Dharma and material wealth, [the above individuals] came to aid this monastery.[27]

15. Pehar takes possession of an oracle [1]

Due to the past [bad] karma of the myriarch lord of Tsel, Dönyö Dorjé[28]—like [allowing] the damage [caused by] the Bönpos of Ogyan Gar to greatly increase—on the 3rd day of the 1st month of the Earth-Ox year [1529], Pehar took possession [of an oracle] and prophesied,[29] [10b] "When Gungtang [Monastery] is destroyed by fire, Dönyö Dorjé will pass on to the pure land[30] [from] here. I, Pehar, will go to the

---

27 For a list of Deyang Monastery's abbots, see Paṇ chen Bsod nams grags pa 2007, p.146. For a brief history of Deyang, see Tibetan Academy of Social Sciences 2009, pp. 340-353.

28 Don yod rdo rje. Other than the title presented here, and a potential connection to the famed Rinpung (*Rin spungs*) lord Dönyö Dorjé (1462/1463-1512; BDRC: P375), little is known of this figure; see Sørensen, Hazod, and Tsering Gyalbo 2007, p.218n.576.

29 Quoting the *Gungtang Record*—which in turn summarizes content from the *Hagiography of Jokpa Jangchup Penden*—Sørensen and Hazod translate this event as Pehar taking possession of Dönyö Dorjé himself; see Sørensen, Hazod, and Tsering Gyalbo 2007, p.217. The lines in the original hagiography and the summary in the *Gungtang Record* differ grammatically; the former text uses an instrumental case particle (Sangs rgyas rgya mtsho n.d., ff.10a.6-10b.1) while the latter uses a dative-locative particle (Sørensen, Hazod, and Tsering Gyalbo 2007, Appendix 6, *Gung thang dkar chag*, f.41b.2). This confusion is worsened by the unreliable spelling and poor syntax used throughout the manuscript of the hagiography. However, given that Pehar takes possession of an unnamed individual five more times in this text, I suggest that he possesses someone other than Dönyö Dorjé and is delivering the prophecy in the myriarch's presence. For more on the historical context of the political transition this episode symbolizes, see Sørensen, Hazod, and Tsering Gyalbo 2007, pp.627-630.

30 *Dag pa'i zhing du gshegs*; this is an honorific euphemism for dying.

land of Uḍḍiyāṇa!" Because of [this prophecy], the master [Dönyö Dorjé] became very angry and said many times, "[I will throw] Pehar and his sacred possessions into the middle of the river!" His family and lineage holders pleaded [with him], saying, "[Pehar] is the protector of our ancestors, how can you throw him in the river? [If you do this] his power will bring great harm to our retinue and subjects!" Dönyö Dorjé said, "I will not die and Gungtang shall not be destroyed by fire! If he goes to Uḍḍiyāṇa, I will perform destructive rites [against him]!" Then he said, "[Throw] Pehar and his sacred possessions into the Kyichu River[31] [headed for] Dambak Marser village!"[32] His servants, subjects, and family [then] set out to carry Pehar and his sacred possessions in a coracle to the middle of the river.

16. Pehar takes possession of an oracle [2]

When they did so, Pehar took possession [of an oracle again] and said, [11a] "HRĪḤ! I Pehar, the evil spirit, have an inauspicious connection with this unintelligent master and his family. When the residence of this evil spirit changes, the master and his retinue will fall into the ocean! [Dönyö Dorjé] and those around him should listen. The evil spirit's *vajra* verses are immutable. After the evil spirit and his possessions are carried away, his form will no longer be present. My lama is the Vajrasattva [Jokpa Jangchup Penden]. I will clear away all adverse conditions for him." Having spoken such, [the deity] went into the river and proceeded to the lower valley of Dambak Marserchen [village].[33]

---

31 *Skye* [sic: *Skyid*] *chu*. This word is preceded by a syllable that is difficult to read (Sangs rgyas rgya mtsho n.d., f.10b.5). At first glance it looks like *sku*, but it seems to have a suffix letter too faded to recognize. Despite this, the meaning of the sentence is fairly clear.

32 *nas krongs ston glang dmar sad*. This fragment is difficult to fully understand. I suggest that it is a highly misspelled variant for the village area around Nechung, called elsewhere in this text *dam/dar 'bag dmar ser*. This could explain the *ston glang dmar sad*; however, the *nas krongs* is still unclear. Perhaps it is a poorly written phonetic rendering for *gnas chung*, since such phonetic misspellings are found elsewhere in this text. It is also possible that *nas* is a redundancy and *krongs* is a misspelling of *grong*, which is how I interpret it here. For a fuller discussion of Dambak Marser village and its significance, see Sørensen, Hazod, and Tsering Gyalbo 2007, p.217n.574. Guntram Hazod suggests that it could refer to one of the four "glang dar ma" sites situated around Lhasa, this one being located behind Drepung; email correspondence, January 19, 2020. See also Hazod 2014.

33 *Dam 'bag dmar ser can*. A variant spelling for the first part of this name is *Dan 'bag*, pronounced Denbak.

17. Jangchup Penden has a clairvoyant dream about Pehar's arrival

Subsequently, the previous night [Jokpa Jangchup Penden] had an excellent dream. In it, a white man appeared from the sky and said, "Receive me! Receive me!" [He stood] within a tent of rainbow light, had teeth like rows of [tiny] conch-shells and turquoise eyebrows, [rode] a young white horse, and had many attendants. He placed his head at lord [Jokpa Jangchup Penden's] feet. [The lord] cleared away all [of the white man's] physical defilements and offered him about a thousand human hearts. [The white man then] said, "Quite a few omens will appear and [11b] a guest will come today, so be prepared!"

18. Pehar arrives on the banks of the Kyichu River

Around noon on the 5th day [of the month], Pehar and his sacred possessions came to rest on the banks of the Kyichu River [near] the lower valley of Dambak Marserchen. There was a rainbow tent and a white rainbow [over it]. Master [Jokpa Jangchup Penden's] attendants came [to him] and he instructed his two attendants, Drakpa Gyentsen and Döndrup Rapten, as follows, "My guest has arrived at the bottom of the valley and has also pitched [his rainbow] tent. Bring him [here]!" The two attendants went quickly and saw [the guest]. He was neither man nor spirit and he wore silks and brocades, as well as a cloak of vulture feathers.

19. Pehar takes possession of an oracle [3]

He said, "HRĪḤ! In an unfabricated divine palace I reside as the essence of non-duality. [However,] for the master, I am [here] in a conventional sense surrounded by young monks. The time has come to depend on me, [12a] the protector among the evil spirits! I seek an acceptable place for my possessions!" [He then] prophesied, "[For] the master [and the monastic] assembly [I will be] a sentry during the day and a watchman during the three [watches of the] night. I will clear away adverse conditions, accomplish concordant conditions, and am endowed with the power of good aspirations. I will properly bear [these responsibilities]!" The attendants said, "We are the attendants! We told our master we would come to receive [you] and return. Then you can pay homage to him and discuss your full history, you who are neither man nor spirit. Thus, it would be very good for us to bring you!" So the servants, having gone down, invited [the deity] up.

20. Pehar takes possession of an oracle [4]

The master's fast dark-yellow horse had died, and its head, as well as a sheep's head, had been placed in front of him; they were bright white [skulls] lacking flesh or brains. Then Pehar and his sacred possessions [12b] arrived before the master. Pehar took possession [of an oracle] and said, "HRĪḤ! The time has come for me, the spirit, to say these three statements to the master, who resides as the essence of Vajrasattva in the middle of this gathering consisting of the young monks' assembly, the eight male and female bodhisattvas, the patron [clans] that flank [the master]—the Tak[dongpa] and Ngül[dungpa]—as well as sixteen attendants.

"[First,] the master, along with his retinue and subjects, must understand that this evil spirit's **small** items have no **abode**.[34]

"[Second, I] thoroughly illuminate the path, like the eight [auspicious] items[35] glittering in the ground, the [eight] auspicious signs[36]—[such as] the white parasol—in the sky, and the seven ornaments[37] in the intermediate space. The assemblies of the master, bodhisattvas, tutelary deities, *ḍākinīs*, and all the oath-bound protector deities have gathered like clouds. Accordingly, I feel the *vajra* on my forehead and the adamantine nectar of immortality on my tongue.

"[Third,] for the master, the Dharma stream, and the spiritual community, [13a] [I will act as] a sentry during the three [watches of the] day and a watchman during the three [watches of the] night. Until I attain enlightenment, I will not transgress [my vows]. I will swiftly destroy the physical enemies and the formless obstructing spirits. [May] the master consider [this]! My formless *vajra* verses are immutable!

"During the death anniversary of the lord's mother, Drölma Lhadzé, when he [built] a silver-plated reliquary [for her], he offered items topped with a thousand measures-worth of turquoise and gold,

---

34 *'Dre ngan* ***gnas*** *med rdzas* ***chung*** *'di dag rnams slob dpon 'khor 'bangs bcas pas go dgos so/.*

35 [*Bkra shis*] *rdzas brgyad*; these are [1] a mirror (*me long*), [2] curds (*zho*), [3] *dūrvā* grass (*rtswa dur ba*), [4] wood apple fruit (*shing tog bil ba*), [5] a right-coiling conch shell (*dung g.yas 'khyil*), [6] a bezoar (*gi wang*), [7] vermilion powder (*li khri*), and [8] white mustard seeds (*yungs dkar*).

36 *Bkra shis rtags rdzas* [sic: *brgyad*]; these are [1] the supreme parasol (*gdugs mchog*), [2] a pair of golden fish (*gser nya*), [3] a vase (*bum pa*), [4] a lotus (*pad ma*), [5] a right-coiling conch shell (*dung g.yas 'khyil*), [6] an eternal knot (*dpal be'u*), [7] a victory banner (*rgyal mtshan*), and [8] the wheel of Dharma (*'khor lo*).

37 *Nor bu cha bdun*; these are [1] the king's earrings (*rgyal po'i rna cha*), [2] the queen's earrings (*btsun mo'i rna cha*), [3] the minister's earrings (*blon po'i rna cha*), [4] rhinoceros horn (*bse ru'i rwa*), [5] a branch of coral (*byu ru'i sdong po*), [6] an elephant tusk (*glang chen mche ba*), and [7] a triple-eyed gem (*nor bu mig gsum*).

dedicating them to her complete enlightenment. In addition to this, due to the master's practice, Drölma Lhadzé [indeed] passed into the Blissful Pure Land."[38]

In response to this, [the lord] composed an expanded practice for his dedication prayer. As [the lord] took [a piece of] turquoise in hand and placed it on top of the horse's skull, he entrusted himself to [Pehar] and commanded, "Pehar, [your] supports, thread-crosses, and shrines have been inconsistent. I will establish a powerful thanksgiving rite for the good [activities] that were previously entrusted [to you] and [13b] build a shrine on well-appointed land. I praise the powerful prestige of the excellent outer [activities] that have been entrusted [to you]! May you accomplish all the pacifying, augmenting, subjugating, and destructive activities that I [request]! May you perform activities that [cause] all monastic communities and monasteries to completely flourish! May you perform awesome activities that quickly liberate [through destruction all] physical enemies and formless obstructing spirits with wrong views!" The turquoise-encrusted horse skull arose from this [meeting].

The lord [then] commanded the monastic disciplinarians of the Takdong clan as follows, "Build a small abode (*gnas chung chung*) for my Dharma protector Pehar!" This was properly accomplished according to the lama's instructions. Afterward, they constructed body, speech, and mind supports, as well as a thread-cross support, topped by the lord's own horse skull. [The shrine] was consecrated with the *Glorious Cakrasaṃvara* [practice] [14a] and the local ruler gave the benediction. Then flowers were strewn about and fell to the ground as far as an arrow can fly. The monastic disciplinarians and male and female patrons of the Takdongpa and Ngüldungpa [clans performed] their own songs and dances; the virtuous teachers sang *vajra* songs on experience and realization; and the sons and daughters of the gods rained down flowers. There was [also] a tent of rainbow light and [other] inconceivable and wondrous signs. The lord supervised the blessings for each of the supports. Because of [all] this, [everyone] was graced with an actual vision of a white man riding a white horse, who was adorned with such items as a jeweled crown, and who was clothed in various silks. His teeth were like rows of conch shells and he had turquoise eyebrows. He carried a white conch shell in his right hand and a 10[8-bead] rosary in his left. He was surrounded by a retinue. Periodic support offerings were accordingly established [at the shrine] and it was indeed given the name Nechung from the beginning. [14b]

---

[38] *Bde ba can*; Skt. *Sukhavatī*.

21. Pehar takes possession of an oracle [5]

The Bönpos at Orgyan Gar resolved to display their military regiment before the precious lord and his retinue. Pehar took possession [of an oracle] and said as such, "HRĪḤ! Even if they do not vividly see the knowable Dharma as they would an image of the master [Padmasambhava] on the surface of a mirror, I, the capricious spirit (*gnod sbyin*) Pehar, will liberate the physical vow-violators that have wrong views. In the past, the master offered [me] a thousand human hearts in continuous succession. These offerings were the vital energy and life forces of the physical vow-violating enemies. After I, the formless Pehar, received these, the master sat in undisturbed meditative absorption. At the end of the future degenerate age, the chief enemies and obstructing spirits, as well as their ministers and servants, will be born as tamable beings and they will destroy the sacred teachings. The master did not despair [however]; he considered these tamable beings and took rebirth in [later] incarnations. The master [15a] repelled them out of kindness. I, formless Pehar, also came to be connected [with him] and [now] I spontaneously arise from the unmanifest realm as a watchman. The evil spirit's *vajra* verses are immutable."

[Misfortunes] like epidemics fell upon the chiefs and ministers of the Bönpos of [Orgyan] Gar and they were repelled. [Because of this], the lord performed elaborate [rituals], like a thanksgiving rite and an activity entrustment rite, and said, "Well done! Well done! The great sovereign spirit Pehar with turquoise eyebrows and teeth [white as] conch shells, [along with] his retinue, came down. You—the enemy[-defeating] god (*dgra lha*) named Öden Karpo who has a rainbow tent that radiates white light—clear away adverse conditions throughout the vast revolutions of the three times, past, present, and future. Protect us until you achieve enlightenment! [15b] [Regarding] entrusted activities, thoroughly accomplish all [such] activities in this Land of Snows [Tibet]!" [The deity thus created] suitable outer and inner wind horse[-like good fortune] and auspicious circumstances [until] the lord reached the limit of his lifespan.

22. Jangchup Penden transfers the abbotship and passes away

The Learned Rinchen Zangpo was consecrated as the [next] representative on the fearless lion throne. The Dharma disciples of the Learned Drapa Gyen[tsen] and the Revered [Rap]ten Döndrup attained [Tsongkhapa's *Great Treatise on*] *the Stages of the Path to Enlightenment* and the visualization procedure for the illusory body of *Glorious Cakrasaṃvara*. As soon as they did so, he fully elaborated on the

commentary for the illusory body [practice], saying, "The illusory karma of sentient beings, the bodhisattvas, and the Dharmakaya Buddha are the noncause of wisdom. Because of this, they are the noncause of all the Buddha's teachings and causes from such are the noncause of wisdom. Because of this, they are the noncause of all the Buddha's teachings and causes from the teachings are similarly caused and not caused."

[16a] In approximately the Iron-Male-Rabbit year [1531], [Jokpa Jangchup Penden] dissolved into the Dharmadhātu of realization (passed away) amid great miraculous displays. A rain of flowers, sounds of music, a rainbow tent, and inconceivable sounds along the mountain slopes continuously arose, and this miraculous state remained for a week. Along with this, his disciples made countless different kinds of offerings for up to a week. They offered his precious remains up for cremation and recited prayers single-pointedly for a day and a night. Because of this, they [could] hear all the joyful clamor and melodic sounds of the gods. The master departed to the Eastern Pure Land; [during the cremation,] the form of Glorious Cakrasaṃvara appeared to naturally arise on the crown of his head and all the lamas from this Vajradhara's lineage gradually appeared [around him] like a painting. All his relics were gathered together [16b] and placed in an exceedingly grand reliquary.

23. Pehar takes possession of an oracle [6]

While commemorating the lord's kindness [a year later?], his disciples built a golden reliquary. When they began this, Pehar took possession [of an oracle] and prophesied as such, "HRĪḤ! The master Vajrasattva departed to the pure land and the body, speech, and mind supports (relics) have completely appeared. A good [shrine] has been built for my, the formless Pehar's, supports and I resolve [to act] for the continual benefit and happiness of the Dharma until the end of the eon. I have an excellent, auspicious connection to this holy place and the master, and I, the evil spirit, also became an inseparable friend [to him]. The Takdong[pa] and Ngüldung[pa] will be reborn as demon-tamers. The master himself will also be reborn at that time, and we will have an excellent, auspicious connection in the future until the end of time. With the power of my mind, [I], the evil spirit, will traverse this expanse of time after the evil spirit has returned to the land of Uḍḍiyāṇa." [17a]

The reliquary of great enlightenment was built, and it was 25 measures high with a plentiful circumference and utterly glorious splendor. The forehead relic of the naturally-arising Cakrasaṃvara that came from the crown of his head, the Dharmakāya relics [of] his

bones, whatever [other] body, speech, and mind supports (relics) that there were, as well as relics of [other] Chinese and Tibetan Siddhas and masters, blessed garment (relics), inconceivable supports, the lord's own garments surrounded by *torma* offerings, and a myriad [of small] reliquaries [made] with the lord's bones were [all] placed inside the dome [of his reliquary].[39] While the *maṇḍala* of Glorious Cakrasaṃvara was opened (created) and displayed just like in the *tantras*, inconceivable [rites]—such as the consecration ritual from earlier, as well as wealth treasures and Dharma treasures—[17b] were also indeed established.

24. Colophon

[This is] the *Brief Hagiography of Jokpa Jangchup Pendenpa, the Origins of the Great Sovereign Spirit Dharma Protector, and the Offering of Glorious Deyang College's Supports*. Along with this is [the following] outline of the established lineage. Jé Jamyang Chöje Tashi Penden (1379-1449) established Drepung Monastery, invited [monks] into the monastic community, and offered such [scriptures] like the seven different [sections] of the Abhidharma. Having established such a succession of practices—like [having] smoke billow from the roof, protective canopies erected for the lamas, various kinds of splendid incense brought to the monastic censers, as well as serving other people like the upper and lower valley patrons—he resided in this seven-college monastery. The protector deity of Glorious Drepung [Pehar] came accordingly. Then he continued in succession—manifesting, requesting [offerings], and establishing [himself]—from the Omniscient [Second Dalai Lama] Gendün Gyatso (1476-1542) [18a] to [the Fifth Dalai Lama] Ngawang Lobzang Gyatso (1617-1682), who is the Supreme Protector of All, along with the god. In this way, [Pehar] was invested with authority as the chief of all the Dharma protectors. I indeed sought the source for these [details] from within the reliable hagiography of the precious abbot Jamyang Drakpa.

[1a]ལྗོག་པ་བྱང་ཆུབ་དཔལ་ལྡན་པའི་རྣམ་ཐར་རགས་བསྡུས་ཆོས་སྐྱོང་ཆེན་པོའི་འབྱུང་ཁུངས་དང་
བཅས་པ་བཞུགས་སོ།།

[1b]ངོ་མཚར་མང་པོ་སྐུ་སྐྱེས་ཕྱི་དང་སྦྱར་ཏེ། ཐུབ་པའི་དབང་པོས་ལུང་བསྟན་ཚུལ། ཡང་དགོས་
སྒོགས་ལྡན་རིམ་པའི་མཇུག་དཅོད་ལྡན་སྣིགས་མ་ལྡའི་དུས། སྐྱེ་འགྲོ་རྣམས་སྡུག་བསྔལ་དཔག་ཏུ་

39 For more on the religious significance and classification of Tibetan relics, see Bentor 1994.

མེད་པས་མནར་བ་རྣམས་ལ་སྟོང་གསུམ་མི་མཇེད་ཞིང་གི་དཔལ་དུ་གྱུར་པ། ཆང་གཉིས་འདྲེན་
མཆོག་ཤཱཀྱའི་རྒྱལ་པོའི་ཞབས་སུ་འབྲིང་དུ་གྱུར་པའི་ཉན་ཐོས་ནལ་མཁའི་མཚན་ཅན། དེ་ཉིད་ཀྱི་
ལུང་བསྟན་པའི་ཨ་ཙ་ར་ས་ལེ་དེ་ཉིད་ནས་རིམ་བརྒྱུད་བཀའ་གདམས་གོང་མ་གདན་ས་ཆགས་སྣྲ་སོང་
ཞེས་པར་སྐུ་འཁྲུངས་པའི་ས་ནི་རྒྱབ་རི་ནག་པོ་དགྲ་ཅན་འཁྱིངས་པ་འདྲ་བ་གསེར [2a]མེ་ཏོག་སྐད་
བཞི། རིགས་དྭགས་[སྣ་]ཚོགས་གསར་སྔོན་ཤིང་མེ་ཏོག་སྤར་ཁ་ཀུ་ཤུ་ཙོ་ལེ་ཞུང་ཐིག་བྱེ་སྣ་ཚོགས་སྐད་
སྙན་པར་སྒྲོགས་པ། མདུན་ན་ཁྲུས་ཀྱི་རྫིང་བུ་སྐྱེད་ཚུ་དཔལ་གྱི་འབབ་པ་ཉ་དང་ཉ་པོ་ཆེ་ཉ་མིག་རྣམས་
འཕྱོ་བ་འབྲུ་བཅུད་ས་བོན་སྨྱུ་ངན་མེད་པའི་ཤིང་གི་ལོ་མ་དབྱར་ གུན་གྱི་བྱེ་བྲག་མེད་པ་དེ་ལྟ་བུའི་
གྲོང་ཁྱེར་དུལ་སྡུད་པ་ཞེས་བྱ་བའི་གྲོང་ཁྱེར་བརྒྱ་ཕྲག་གཅིག་གི་བསྐོར་བའི། བཀའ་གདམས་གོང་
མའི་ཡོན་བདག་དུ་གྱུར་པ། ཡུལ་གྱི་སྐྱེ་འགྲོ་རྣམས་སྨིན་གྲོལ་གྱི་ལམ་ལ་སྦྱོར་བ་བདེ་ཆེན་གྱི་རིགས་
རྒྱུད་འཛིན་པ། ཡབ་ཞབས་དྲུང་སེ་ཧྲིའི་མཚན་ཅན། བྱང་ཆུབ་ཐུགས་གཉིས་འབྱོངས་པ་[2b]དཔལ་
ཏ་མགྲིན་གྱི་རྣལ་འབྱོར་དུ་གྱུར་པ། གདོན་བགེགས་ཚོགས་ལ་གཟིགས་པ་ཙམ་གྱི་སྐྲག་ནུས་པ་བྱིན་
རླབས་ཅན། ཡུམ་སྒྲོལ་མ་ལྷ་མཛེས་ཞེས་བྱ་བའི་རིགས་རྒྱུད་ཚད་ལྡན་ཞལ་ནས་མ་ཧེའི་སྒྲ་རྒྱུན་མི་
ཆད་པ་འཕགས་པ་ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོས་རྗེས་སུ་བཟུང་བ། དེ་ཉིད་དུ་ལྷུམས་སུ་བཞུགས་ཡུམ་ལ་འཛིན་
རྟོགས་པ་མེད་ཅིང་ཁྲིའུ་ལུས་དར་དཀར་གྱོན་པ་ཞིག་གི་ཤར་ཕྱོགས་མངོན་པར་དགའ་བའི་ཞིང་
ཁམས་ངོ་མཚར་བ་ཡང་ཡང་འཇལ། ཡབ་ཀྱི་རྨི་ལམ་དུ་ཡུམ་གྱི་པང་ན་གསེར་གྱི་རྡོ་རྗེ་རྩེ་ལྔ་པ་དར་
སྣས་སྤྲས་པ་རྨིས། ཤིང་ཕོ་སྤྲེལ་ལོ་ཟླ་བ་དང་པོའི་ཚེས་བཅུའི་སྔ་གྲོ་ཡུམ་ལ་གནོད་པའི་གཟུགས་དུ་
མེད་པར་བལྟམས་སྲས་བཞིའི་ནང་ཚན་སྐུ་མཆེད་བགྲེས་པ། བར་སྣང་དུ་འཇའི་གུར། ལྷའི་བུ་དང་
བུ་མོ་མང་པོས་མེ་ཏོག་གི་ཆར་བདེ་བར་ཕྲུངས། སྐུ་གཟུགས་མདོག་ལྡན་[3a]སུམ་ཚོགས་པར་གྱུར།
མཚན་དཔྱེས་པ་རྡོ་རྗེར་གསོལ། དགེ་བ་དགེ་བཅུའི་དུས་ལས་འདས་པར་གྱུར་པའི་སྐྱེ་བ་སྔ་མའི་ཆོས་
བརྒྱུད་དང་། འགོ་ཏ་སྐུ་ཆས་རྟེན་མཆོད་འཁོར་སློབ་གྲྭ་འདི་ཡོད་ཅེས་ཤུགས་འབྱུང་དུ་ཡབ་ཡུམ་
གཉིས་ལ་སྨྲས་པས་ཧ་ལས་པར་གྱུར། སྐྱེ་བ་སྔ་མའི་ལས་འཕྲོས་དེ་སྣང་བ་རྟེན་འབྲེལ་དུ་འཆར།
ཁྲིའུའི་དུས་ནས་སྐུ་འཁྲིལ་ཆེ་ཞིང་ཡི་གེ་བྲི་ཀློག་སོགས་ལ་རྩོན་པར་སྣང་ཞིང་ཉམས་[རྣམ་]རྟོག་འཆར།
ལུག་ལོ་ལ་གོར་ལོ་བཅུ་གཅིག་གི་སྟེང་ལ་ཕེབས་པ་སྤྱན་སྔ་བ་རིན་ཆེན་སྙིང་པོའི་དྲུང་དུ་དགེ་བསྙེན་གྱི་
བསླབ་པ་རྫོགས་པར་བླང་སྡེ་གནོད་གསུམ་ལ་བློ་སྦྱངས། ནུབ་གཅིག་རྨི་ལམ་དུ། ཐོས་བསམ་རྨི། ཆུ་
ལ་སྙེག་པ་ནི། བསམ་མེད་རི་[3b]དྭགས་ལྟ་བུའི་དོན་མེད་ལ། ཚེ་གང་སྙིང་པོའི་དོན་ལ་དྲིལ་ན་
ལེགས། ཅེས་པའི་རྐྱེན་གྱི་སྐུལ། རྒྱལ་བས་ཚོགས་བཅད་རེའི་དོན་ཕྱིར་དུ་སྐུ་སྒྲོག་དོར་ནས་བྱང་ཆུབ་
བརྩལ། བདག་ཀྱང་རྗེས་སུ་བསྒྲུབ་དགོངས་ནས་བཀའ་གདམས་གོང་མའི་གདན་ས་སྣེ་ཐང་འོར།
ཡེར་པ། ར་སྒྲེང་། བསམ་ཡས་ལྷ་སར་ཕེབས་གདུང་ཤུག་[ཤུགས་]དྲག་པོའི་སྒོ་ནས་གསོལ་བ་བཏབ་
པས་མཚན་མོ་གཉིད་ཀྱི་དུས་སུ་ཨ་ཞེས་བྱ་བ་ན་སྐྱེ་བ་མེད་པ་དེ་ཆོས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྒོ་ཅེས་པའི་རང་
སྒྲ་བྱུང་བའི་འཁྲུལ་པའི་སྣང་བ་ཡེ་མེད་པར་འོད་གསལ་དུ་རྗེན་ལྷང་གི་སོང་འདུག་རང་ཡུལ་དུ་
འཕེབས། སླར་ཡང་སྤྱན་སྔ་བའི་དྲུང་དུ་ཁྲི་ལོ་ཟླ་བ་དང་པོའི་ཆོས་བཅོ་ལྔའི་ཉིན་རབ་བྱུང་དགེ་ཚུལ་
གྱི་བར་ཐོབ་པར་མཛད། དབང་ཅིག་རྒྱུད་དུ་བྱེད་གསུང་ནས་[4a]བཀའ་གདམས་གོང་མ་རྣམས་ཀྱི་
དབང་ལུང་ཟབ་ཆོས་མན་ངག་སྨིན་བྱེད་རྣམས་རྫོགས་པར་གནང་སྤྱན་སྔ་བ་རིན་ཆེན་དྲུང་དུ་སྤྲེལ་ལོ་

ཉེ་ཤུ་རྩ་ལྔའི་ཏྲ་ཟླ་བ་ཡར་ངོ་བཅོ་ལྔའི་ཉིན་བསྙེན་པར་རྫོགས་པའི་མཚན་དུ་རིག་པའི་རྒྱལ་པོ་བྱང་ཆུབ། སེམས་གཅིག་ནི་བརྩོན་གྱི་རང་བཞིན་ཏེ། སྣང་སྲིད་ལྷ་འདྲེ་དང་གི་སེམས་གཉིས་སུ་མེད་པར་ཐག་ཆོད་ན་སེམས་ཉིད་དྲི་མེད་དག་པ་དོར། སྣང་སྲིད་ལྷ་འདྲེ་ལྷུན་གྱི་འགྲུབ། ཅེས་དེ་མི་རྟོག་པའི་ངང་ལས་མ་གཡོས་བཞིན་སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཡོན་ཏན་འཕྲིན་ལས་ལྷར་ལྷུན་གྱིས་གྲུབ་པའི་འགྲོ་དོན་ཕྱོགས་མེད་ཤར་བ་ལ་རང་རྒྱུད་པ། སྨིན་ཚུལ་རྒྱུད་སྡེ་ཐམས་ཅད་དགོངས་པ་མཐུན་ཅིང་། ངེས་དོན་རྒྱུད་ལས་རྒྱལ་[4b]བ་གཅིག་གི་ཡེ་ཤེས་ལས། དུ་མ་ཁ་བསྒྱུར་འགྲོ་བ་ཡིས་རང་ལས་བྱུང་བའི་སྤྲུལ་པར་སྣང་། དོན་དམ་གཉིས་མེད་ཅིག་ཏུ་རྫོགས། ལྷུན་གྱིས་གྲུབ་པའི་དཀྱིལ་འཁོར་དུ། ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར། གདུལ་བྱ་མ་རུང་པ་རྣམས་ཀྱི་སྙིང་པོར་དྲག་པོས་འདུལ་བར་འོས་པ་རྣམས་ཀྱི་ངོ་བོར། ཞེས་སྡང་རྣམ་དག་ཆོས་དབྱིངས་ཡེ་ཤེས་རྣམ་པར་སྣང་མཛད་རྣམ་འཕྲུལ་དབུས་ཕྱོགས་ཐུགས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་གཏི་མུག་རྣམ་དག་མེ་ལོང་ཡེ་ཤེས་རྡོར་སེམས་རྣམ་འཕྲུལ་ཤར་ཕྱོགས་སྐུའི་རྒྱལ་པོ་ང་རྒྱལ་རྣམ་དག་མཉམ་ཉིད་ཡེ་ཤེས་རིན་ཆེན་འབྱུང་ལྡན་རྣམས་འཕྲུལ་ལྷོ་ཡོན་ཏན་རྒྱལ་པོ། འདོད་ཆགས་རྣམ་དག་ལྗོག་པ་བྱང་ཆུབ་དཔལ་ལྡན་པ་ངུར་སྨྲིགས་རྒྱལ་མཚན་འཛིན་པ་རྣམས་ཀྱི་མཆོག་ཏུ་གྱུར་པ། བྱང་ཆུབ་ཐུགས་གཉིས་འབྱོངས་པ་ཕྱི་ནང་གི་ཆོས་ལ་ནང་བྱན་ཚུད་པར་ལོ་ཙྪ་བ་གོང་མ་རྣམས་[5a]ཀྱིས་དཀའ་བ་དཔག་ཏུ་མེད་པས་སྤྱན་དྲངས་ནས། བཀའ་འཁོར་གསུམ་གྱི་རིམ་པ་རྒྱུད་སྡེ་ཕྱི་ནང་གི་གདམས་ངག་རྣམས་བྱེ་བྲག་ཏུ་ཕྱེ། དེ་དོན་ཕྱིན་ཅི་མ་ལོག་པ་སྨིན་གྲོལ་གྱི་ལམ་མ་ལུས་པ་ཐུགས་སུ་ཆུད་པར་མཛད། ད་ལྟར་གྱི་བྱ་བ་རྣམས་གཏང་[བཏང་]སྙོམས་སུ་བཞག། རང་རེ་རྣམས་རྡོ་རྗེ་འཆང་གི་གོ་འཕང་སྒྲུབ་པ་ལ་བར་གཅོད་ཤིན་ཏུ་མང་ཏེ། འཕགས་པ་རིན་ཆེན་འདུས་པར་ཆོས་ཀྱང་དཀོན་ལ་རྟག་ཏུ་འཚེ་བ་འང་མངས། ཞེས་གསུང་པ་ལྟར། ཕྱི་ནང་གི་གནོད་པ་སྐྱོབས་པའི་ཕྱིར་སྲུང་མ་འདི་ལྟ་བུ་ཞིག་རྟེན་དགོས་ལ་འཇིག་རྟེན་པའི་ལྷ་བརྟེན་ན་མཐུ་ཆེ་བ་མེད་པས་ངན་སོང་ཏུ་ལྷུང་ལ་འཇིག་རྟེན་ལས་འདས་པ་ཞིག་ངེས་པར་བརྟེན་[5b]དགོས་ཏེ་སྤྱིར་སྒྲུབ་སྡེ་ཆེན་པོ་བརྒྱད་སོགས་དཀྱིལ་འཁོར་གྱི་ནང་དུ་ཚུད་པ་ཐམས་ཅད་ཆེ་མཆོག་ཧེ་རུ་ཀའི་ངོ་བོར་རྟོགས་ཞིང་། མཆོད་བསྟོད་དྲེགས་པའི་ནང་ནས་རྒྱལ་པོ་ཆེན་པོ་པེ་ཧར་ཡང་གཙོ་འཁོར་རྣམས་གདུལ་བྱ་གང་ལ་གང་འདུལ་གྱི་སྐུར་བརྟན་པ་ལས་རང་རྒྱུད་པ་སྨིན་ཚུལ་རྒྱུད་སྡེ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་དགོངས་པ་མཐུན་ཅིང་ལྷག་པར་བསྐྱེད་པ་མ་ཏ་ཡོ་ག་ལྟར་ན་ཞི་ཁྲོ་དང་རིགས་བརྒྱའི་འདདངས་ལ་རྒྱལ་པོ་སྐུ་ལྔ་ཡབ་ཡུམ་སྤྲུལ་བློན་ཏུ་འདྲེན་བཅས་པར་ཤར་བ་ཡིན་ཚུལ་ནི་ཐུགས་ཀྱི་སྤྲུལ་པ་མངའ་རིས་པདྨ་དབང་རྒྱལ་གྱི་རིགས་ལྔའི་རང་རྩལ་ཆེན་པོ་སྐུ་ལྔ་རང་སྤྱན་མ་ལ་སོགས་རང་གདངས་ཡུམ་ལྔ་དང་། སེམས་དཔའ་[6a]སེམས་མ་ཡུལ་དྲུག་ངོ་བོ་ཉིད། ནང་བློན་ཤ་གྲོལ་ཁྲི་གྲོལ་བློན་ཚོགས་ཞེས་ཞི་བ་དང་ཁྲོ་བོ་ཁྲག་འཐུང་ཡབ་ཡུམ་སྐྱེ་མེད་རང་རྩལ་ལས། འཇིག་ཚུལ་མཐུ་སྟོབས་ལྡན་པའི་རྒྱལ་ཆེན་ཚོགས་ཞེས་དང་ལུང་ཨ་ནུ་ཡོ་གར། རོ་རྐྱང་དབུས་གསུམ་དྲེགས་པ་ཕོ་མོ་མ་ནིང་གསུམ་གྱི་ངོ་བོ་དང་ཨ་ཏི་ཡོ་གར། སྣང་སྟོང་ཟུང་འཇུག་རང་བཞིན་ཤེས་དགོས་པས། ཡོན་ཏན་སྤྲུལ་པ་ཆོས་རྒྱལ་དབང་པོའི་སྡེ། སྣང་སྟོང་དབྱེར་མེད་དྲེགས་པ་ཕོ་མོའི་ཚོགས། གཉིས་མེད་དབྱིངས་ལས་ལས་བཞིའི་འཕྲིན་ལས་བསྐུལ་ཅེས་དེ་དག་ཐམས་ཅད་རང་སེམས་རྣམ་དག་ཧེ་རུ་ཀ་ཆོས་དབྱིངས་རང་བྱུང་གི་ཡེ་ཤེས། ཐིག་ལེ་ཉག་ཅིག་སྤྲོས་[6b]བྲལ་ཡིན་ཚུལ། ཁྲིམ་གསུམ་དུ་རིགས་པའི་རྒྱལ་པོ་བྱང་ཆུབ་སེམས་ཅིག་ནི་བརྩོན་གྱི་རང་

བཞིན་ཏེ། སྣང་སྲིད་ལྷ་འདྲེ་རང་གི་སེམས། གཉིས་སུ་མེད་པར་ཐག་ཆོད་ན། སེམས་ཉིད་དྲི་མེད་
དག་པ་དོར། སྣང་སྲིད་ལྷ་འདྲེ་ལྷུན་གྱི་གྲུབ། ཅེས་དེ་མི་རྟོག་པའི་ངང་ལས་མ་གཡོས་བཞིན། སྐུ་
གསུང་ཐུགས་ཡོན་ཏན་འཕྲིན་ལས་ལྷུར་ལྷུན་གྱི་གྲུབ་པའི་འགྲོ་དོན་ཕྱོགས་མེད་དུ་ཤར་བ་ལས། རང་
རྒྱུད་པ་མིན་ཚུལ་རྒྱུད་སྡེ་ཐམས་ཅད་དགོངས་པ་མཐུན་ཅིང་ངེས་དོན་རྒྱུད་ལས་རྒྱལ་བ་༧་གི་ཡེ་ཤེས་
ལས་དུ་མ་ལས་ལ་རྒྱུད་འགྲོ་བ་ཡིས། རང་ལས་བྱུང་བའི་སྤྲུལ་པར་སྣང་དོན་དམ་གཉིས་མེད་གཅིག
ཏུ་རྫོགས། ལྷུན་གྱི་གྲུབ་པའི་དཀྱིལ་འཁོར་དུ། ཞེས་གསུང་པ་ལྟར། གདུལ་བྱ་མ་རུང་[7a]རྣམ་ཀྱི་
སྙིང་པོར་དྲག་པོས་འདུལ་བར་འོས་པ་རྣམས་ཀྱི་ངོ་བོར་ཞི་ཐྲང་རྣམ་དག་ཆོས་དབྱིངས་ཡེ་ཤེས་རྣམ་
པར་སྣང་མཛད་རྣམ་འཕྲུལ་དབུས་ཕྱོགས་ཐུགས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ། གདི་མུག་རྣམ་དག་མེ་ལོང་ཡེ་ཤེས་རྡོར་
སེམས་རྣམ་སྤྲུལ་ཤར་ཕྱོགས་སྐུའི་རྒྱལ་པོ། ང་རྒྱལ་རྣམ་དག་མཉམ་ཉིད་ཡེ་ཤེས་རིན་འབྱུང་རྣམ་སྤྲུལ་
ལྷོ་ཕྱོགས་ཡོན་ཏན་རྒྱལ་པོ། འདོད་ཆགས་རྣམ་དག་[སོ་]སོར་རྟོགས་ཡེ་ཤེས་སྣང་མཐའི་རྣམ་སྤྲུལ་
ནུབ་ཕྱོགས་གསུང་གི་རྒྱལ་པོ་ཕྲག་དོག་རྣམ་དག་བྱ་གྲུབ་ཡེ་ཤེས་ངོ་བོ་དོན་ཡོད་གྲུབ་པའི་ཡང་སྤྲུལ་
ཉིད་སྤྲུལ་ཚོགས་དུ་མར་བརྟེན་ནས། ཞི་རྒྱས་དབང་དྲག་གི་ལས་སྒྲུབ་ཕྱིར་ཞི་དྲག་དུ་མར་བརྟེན་ཅིང་
ཀུན་རྫོབ་ཙམ་ཞུ་བའི་དབང་དུ་སོང་ན། སྐལ་པ་དཔག་ཏུ་མེད་པའི་སྔོན་[7b]རོལ་ཡུལ་ཨ་ནུ་ཏེ་བྱ་
བར། ཆོས་ལྡན་རྒྱལ་པོ་དྷརྨ་རཱ་ཛ་བློན་པོ་བདུན་སྟོང་ནག་པོའི་བུ་རྒྱུད་པའི་ཚེ་རྣམ་སྤྲུལ་པ་བྱུང་
འཕྲིན་ལས་རྒྱལ་པོ་སྡེ་རིགས་ལྔ། ཡེ་ཤེས་སྙིད་པའི་ཡུམ་ལྔ་ལས་གྲུབ་བློན་པོ་ལྔ་། སྐུའི་སྐྱོ་[ས]ངས་
འབབ་སེང་གར་མཁན་དུ་འདྲེན་སྡེ་༤་སོགས། མཁན་པོ་ཟླ་འོད་གཞོན་ནུར་རབ་ཏུ་བྱུང་ནས
འཁྲིམས་ཉིས་བརྒྱ་ལྔ་བཅུ་རྩ་གསུམ་གསུང་བར་ཁས་བླངས། རྒྱལ་པོ་ཚད་ཉན་ལ་རྩོན་ཞིང་། བློན་པོ་
དགོན་པ་ལ་དགའ་བའི་དེའི་ཚེ་འགོང་པོ་དགོངས་འདུལ་གྱི་ལྷ་ཁང་དུ་ཟླ་འོད་གཞོན་ནུ་དང་བྲམ་ཟེ་
མ་དང་འདུས་པའི་སྨོན་ལམ་ལ་བརྟེན་ནས་གཤན་པ་རྟ་མགོ་ཅན་པ་སྟོང་དཔོན་མཆེད་ལྔའི་བར་དམུ་
བདུད་ཁྲི་ཁར་ཅེས་ནམ་མཁའི་སྣང་སྲིད་ལྷ་འདྲེ་[8a]བྲན་དུ་འཁོད། སྐར་ཕྲན་ཟས་ཟོས་ཉི་ཟླ་ཐོད་
དུ་བཅིངས། ཞེས་སོགས་ཀྱི་སློབ་དཔོན་ཆེན་པོས་བསམ་ཕུག་ཤེལ་གྱི་བྲག་ཕུག་ན་བཞུགས་དུས།
གནོད་སྦྱིན་དེ་ཉིད་བྱིས་པ་ལོ་བརྒྱད་པའི་ཚུལ་བྱས་སེང་གེ་དཀར་མོར་རྫུས་དཀྱིལ་འཁོར་གྱི་སྟེང་དུ
བབས་ཁ་བསྔང་འདེབས་པས། སེང་གེ་གནམ་ལ་བྲོས་ཏེ་འཛིན་བཀུག། དགེ་གཉེན་ཤེལ་ཕྲེང་ཐོགས་
པར་སྤྲུལ་ཏེ། དབང་བསྐུར་དམ་བཞག་མཛད། ཆོས་སྐྱོང་བའི་རྒྱལ་པོ་ཁྲི་སྲོང་ལྡེའུ་བཙན་གྱིས།
ཟབ་ཡངས་མི་འགྱུར་ལྷུན་གྱི་གྲུབ་པའི་གཙུག་ལག་ཁང་བརྟེན་བརྟེན་བཅས་གཞེངས། མཁན་སློབ་
ཆོས་གསུམ་གྱི་ཇི་ལྟར་བཀའ་དགོས་པའི་མཁན་པོའི་ཞལ་ནས། སྡེ་བརྒྱད་གཞན་རྣམས་ནི་གནོད་ཆེ།
སློབ་དཔོན་ཞལ་ནས་ཧོར་[8b]ཀྱི་ཕོ་ལྷ་གནམ་ལྷ་བྱང་ཆུབ་ཡིན། རྒྱལ་པོ་ཤིང་བྱ་ཅན་དེ་གདན་
དྲངས་ནས་དེ་ལ་གཏད་ན་གཙུག་ལག་མི་འཇིགས་གསུང་། བྷ་ཏ་ཧོར་གྱི་དགོམས་གྲྭ་བཅོམ་ནས་ནི།
དཔེ་ཧར་བཀའ་བཅའི་རྗེས་སུ་འབྲངས་ཏེ་འོང་། ང་ཡི་དཔེ་ཧར་གླིང་དུ་བརྟེན་འཛུགས་གསུངས།
ཟ་ཧོར་རྒྱལ་རྒྱུད་དྷརྨ་པ་ལ་ལ་གཡུའི་ཐུབ་པ། དྲུང་གི་སེང་གེ། བྷེ་[བྷ་]ཏ་ཧོར་གྱི་ལྷུང་བཟེད་བཀའ་
ཙ་དུ་མ་དང་བཅས་སྤྱན་དྲངས། ཆོས་འཁོར་སྐྱོང་བའི་གསུང་མར་མདའ་གསོལ་ཞིང་བརྟེན་གཙུགས།
གཉེར་བསྟོད་ཞལ་བཞེས་མཛད་པ་ཡིན་ལགས། དེ་ནས་གུང་ཐང་ཚལ་ཡང་དགོན་སོགས་སུ་བརྟེན་
པའི་རྒྱུན་རྩུགས་བཞིན། དགུན་ཟླ་སྤྲེལ་ལོ་ཐ་ཆུང་དུས་གུང་ལོ་སུམ་ཅུ་སོ་བདུན་དུ་ཕེབས་ཤིང་ཆོས་

བཅུའི་ཉིན་བཀའ་གདམས་གདན་ས་[9a]མཚོ་བརྒྱད་ཀྱི་ནང་ཚན་དཔལ་ལྡན་བདེ་ཡངས་གྲྭ་ཚང་འདེབས་པར་མཛད། བྱང་རབ་འབྱམས་པ་བཅུ་དྲུག་དགེ་འདུན་ལྔ་བཅུ་ལྷག་རིགས་རྒྱུད་ཡོན་བདག་དངུལ་སྦྱིད་པ་དང་། ཡོན་བདག་སྟག་དོང་པ་བཅས་དགོན་ཕར་ཚུར་ཕུ་ན་ཨོ་རྒྱན་ཆོས་རྫོང་པ། ཤར་དུ་བོན་དགོན་སྒར་པ་གྲྭ་ཚང་། ནུབ་ན་སྨན་དགོན། མདའ་ན་དམ་འབག་དམར་སེར་ཅན་གྱི་དགོན་པ་བཅས་ཡོད་པས། ཆོས་ཀྱི་གདན་ས་དེ་ཉིད་བཞུགས་པའི་དུས། གསང་སྔགས་ཀྱི་རྒྱུད་འབུམ་སྐོར་མ་ལུས་སྨིན་བྱེད་རྡོ་རྗེ་ཕྲེང་བའི་དབང་དུས་འཁོར་ཞྭ་ལུགས་སྐྱེས་རྡོར་མཧཱ་མ་ཡ། གསང་འདུས་ཆགས་ལུགས་འཇིགས་བྱེད་རོ་ལང་བརྒྱད་བསྐོར་དཔལ་བདེ་མཆོག་མི་ཏྲ་བརྒྱ་རྩ་གྲུབ་ཐོབ་བརྒྱ་རྩ། མི་གཡོ་བ་དཀར་ནག། ཕྱག་འཚལ་[9b]ཉེར་༧། གྲི་གུག་དམར་ནག་སོགས་བཀའ་གདམས་པའི་ཆོས་སྐོར་མཐའ་ཡས་པ་དང་། གྲུབ་མཐའ་སྤྱིའི་སྒོ་ནས་འགྲོ་བ་རྣམས་སྨིན་གྲོལ་ལམ་ལ་འགོད་པར་མཛད། རིགས་རྒྱུད་ཁྲུངས་ཀྱི་ཆེ་བ་མཆོད་ཞབས་བྱང་ལེགས་ལྡན་བདུད་འཇོམས་ནོར་བུ་དབང་རྒྱལ་ཕྱིང་མོ་སྦྲོན་མ་སྐྱེས་སྐུ་འཁོར། ལྷ་སྲས་རྣམ་རྒྱལ་འོད་ཀྱི་རྒྱུད་པ་སྟག་གདོང་པའི་ནང་སོ་བསོད་ནམས་དར་རྒྱས། ནང་སོ་ཆོས་བསྟན། དཔོན་མོ་ཆེ་རིང་དབང་མོ་སྲས་བསོད་ནམས་ཚེ་རིང་སྐུ་འཁོར། ཡོན་བདག་ཇི་ལྷ་ཇི་སྙེད་རྣམས་དང་རྒྱུན་དུ་ཐུགས་དམ་གཙོ་བོ་ཡི་དམ་འཁོར་ལོ་སྡོམ་པའི་སྒོ་ནས་ཐུགས་དམ་སྙིང་པོ་ཁྲི་ཚོ་རེ། གཏོར་བཟློས་རྒྱས་པ་ཐུགས་དམ་གཏོར་མའི་སྤྱོད་ལམ་ཐམས་ཅད་དུ་གསང་བ་གནད་དང་མ་བྲལ་བར། མི་འཇིགས་སེང་གེ་འདི་ཁྲིའི་སྟེང་དུ་[10a]བཞུགས། ཟབ་པ་དང་རྒྱ་ཆེ་བའི་ཐེག་པ་བླ་ན་མེད་པའི་ཆོས་ཀྱི་འཁོར་ལོ་བསྐོར། སྐལ་ལྡན་སྐྱེས་བུ་རྣམས་སྨིན་གྲོལ་ལ་སྒྲོལ་བར་མཛད། གདུལ་བྱའི་འཕྲིན་ལས་ཐམས་ཅད་མཐར་ཕྱིན། སྒྲུབ་གནས་ཆོས་གྲྭ་དགོན་སོགས་ཀྱི་གཙོ་བོ་བྱང་པ་རིན་ཆེན་བཟང་པོ་དང་བྱང་རམ་པ་གྲྭ་པ་རྒྱལ་མཚན་དང་བྱང་རམ་པ་རབ་བརྟན་དོན་གྲུབ་བཅས་པའི་ཐོགས་དྲངས་པའི་དད་འདུས་སློབ་མ་རྣམས་གསོལ་བ་བཏབ་ཏེ། ཆོས་སྲུངས་གདོང་བཞི་པ་རེ་སོགས་ལ་གསོལ་མཆོད་གྱིས་གསུངས་སྐད་ཡང་ལས་འབྲེལ་ཆེ་བས་བསྲུང་བ་དང་སྐྱུར་དུ་ཐུག་གསུང་བ་དང་། ཆོས་དང་ཟང་ཟིང་གཉིས་ཀའི་སྒོ་ནས་གདན་སར་ཞབས་ཏོག་ཕུལ་དུ་ཕྱིན་པ་མཛད། ཨོ་རྒྱན་སྒར་བོན་གནོད་ཆེ་ཤིན་ཏུ་ཆེ་བ་སོགས་གི་སྟོན་གྱི་ལས་དབང་གི་དབང་གི་ཚལ་ཁྲི་དཔོན་དོན་ཡོད་རྡོ་རྗེས་ས་གླང་ཧོར་ཟླ་དང་པོའི་ཆོས་གསུམ་ལ། དཔེ་ཧར་འདི་ཉིད་ཁོད་དུ་རླན་ས་[ཁོག་ཏུ་བརླམས་] [10b]ལུང་བསྟན། གུང་ཐང་མེ་ཡི་འཇིགས་དུས་འདིར། དོན་ཡོད་རྡོ་རྗེ་དག་པའི་ཞིང་དུ་གཤེགས།[40] དཔེ་ཧར་ང་ནི་ཨོ་རྒྱན་གླིང་ཏུ་འགྲོ། ཞེས་སོགས་ལུང་བསྟན་པས། སློབ་དཔོན་ཁྲོ་གཏུམ་ཆེ་བའི་ཤེས། དཔེ་ཧར་བསྐོར་རྫས་ལུས་གཡར་བཅས་པ་རྣམས་ཆུ་བོའི་གཞུང་ལ་ཞིག་ལན་མང་གསུང་། གདུངས་འཛིན་བརྒྱུད་པར་བཅས་པའི་ཞུས་པ་ལ། ཕ་མེས་སྲུང་མ་ཡིན་པས་ཆུ་ལ་བསྐྱུར་བས་ག་ལ་མཐུས་འཁོར་འབྲངས་རྣམས་ལ་གནོད་ཆེ་ཆེན་པོ་ཡོང་ཞུས་པས། སློབ་དཔོན་ཞལ་ནས། ང་ནི་མི་འཆི་གུང་ཐང་མེས་མི་འཇིག ཁོ་ཨོ་རྒྱན་དུ་འགྲོ་ན་ངས་ལས་སྒྱུར་རོ་གསུངས་ནས། ནས་གྲོངས་སྟོན་གླང་དམར་སད་དཔེ་ཧར་དཀོར་རྫས་ལུས་གཡར་བཅས་སྐུ་སྐྱེ་ཚུར་གསུང་འཁོར་འབངས་གདུང་འཛིན་རྣམས་ཀྱི་དཔེ་ཧར་དཀོར་རྫས་ལུས་གཡར་བཅས་ཆུ་བོའི་གཞུང་དུ་ཀོ་

40 These two lines are quoted nearly verbatim in the *Gungtang Record*; see Sørensen, Hazod, and Tsering Gyalbo 2007, p.792[f.41b.2-3].

བར་གདན་འདྲེན་པར་རྩམ་ན། དཔེ་ཧར་ཁོག་ཏུ་རླན་ནས་[11a]ཧྲཱིཿ འདྲེ་ངན་དཔེ་ཧར་ང་ཉིད་རྟོག་ཚུང་སློབ་དཔོན་གདུངས་འཛིན་བཅས་པར་རྟེན་འབྲེལ་ངན། འདྲེ་ངན་གནས་གཞི་སྤོ་བའི་དུས་འདི་ནི་སློབ་དཔོན་འཁོར་ཚོགས་རྒྱ་མཚོ་ད་དངོས་ཤིག། འཁོར་ས་བཅས་པས་གོ་དགོས་སོ། འདྲེ་ངན་རྡོ་རྗེའི་ཚིག་ལ་འགྱུར་བ་མེད། འདྲེ་ངན་བསྐོར་རྫས་བཅས་པ་ཁྱེར་ནས་འགྲོ་གཟུགས་མེད། ང་ཡི་བླ་མ་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའ་ཡོད། དེ་ཡི་འགལ་རྐྱེན་མ་ལུས་སེལ་བར་བྱེད་ཞེས་སོགས། ཆུ་བོའི་གཞུང་ལ་ཕེབས། དམ་འབག་དམར་སེར་ཅན་གྱི་མདར་ཕེབས་རྗེའི་ནས་མདང་གསུམ་རྨི་ལམ་ཤིན་ཏུ་བཟང་། ནམ་མཁའ་ནས་མི་དཀར་པོ་ཞིག་གི་ང་ལེན་ང་ལེན་ཟེར་བའི་སྒྲ་དང་བཅས་བྱུང་། འཇའ་འོད་ཀྱི་གུར་ཕུབ་པའི་ནང་ཞིག་ནས་དུང་སོ་འཁོར་ལོ་མར་ཡོད་པ། གཡུའི་སྨིན་མ་ཅན་རྟ་དཀར་གཞོན་པ་འཁོར་ཚོགས་མང་པོ་བྱུང་སྟེ། བདག་གི་རྐང་པ་སྤྱི་བོར་བླངས། ལུས་ཀྱི་དྲི་མ་རྣམ་བསལ། མི་སྙིང་སྟོང་ཐྲག་ཙམ་སྤྲིན་ཟེན། ལྟས་ཀྱང་མང་རྩམ་བྱུང་བས་དེ་རིང་[11b]མགྲོན་ཡོང་བ་ཡོད་པས་གྲབས་གྱིས་ཤིག་གསུང་། ཚེས་ལྔའི་ཉིན་གུང་རྩམ་ལ་དར་འབག་དམར་སེར་ཅན་གྱི་མདའ་སྐྱི་ཆུའི་འགྲམ་དཔེ་ཧར་བསྐོར་རྫས་ལུས་གཡང་དང་བཅས་པ་བཞུགས་པ། འཇའ་གུར་ཕུབ། འཇའ་དཀར་ཞིག་སློབ་དཔོན་གྱི་དྲུང་སླེབ་བྱུང་བས། དྲུང་དྲགས་པ་རྒྱན་མཚན། དྲུང་དོན་གྲུབ་རབ་བརྟན་གཉིས་ལ་ལུང་པའི་མདའ་ངེད་རང་གི་མགྲོན་སླེབ་སོང་གུར་ཡང་ཕུབ་འདུག་གདན་དྲོངས་ཞོག་གསུང་མཛུབ་རིགས་མཛད། དྲུང་པ་གཉིས་ཀྱི་མྱུར་དུ་བྱོན་ནས་གཟིགས་པས། མ་མིན་འདྲེ་མིན་ཞིག་ལ་དར་གོས་ཀྱི་གྱོན་ཞིང་བྱ་རྒོད་པོའི་སྤྲུ་ཐྲུ་ལེ་བ་གྱོན་པ་ཞིག་གི་ཧྲཱིཿ སྤྲོས་མེད་ཀྱི་གཞལ་ཡས་ཁང་ན། གཉིས་མེད་ཀྱི་ངོ་བོར་བཞུགས་པ། སློབ་དཔོན་དེ་ལ་ཀུན་རྫོབ་བན་ཚུང་གི་བསྐོར་བ། འདྲེ་ངན་གྱི་སྲུངས་མ་[12a]ང་བརྟེན་པའི་དུས་ལ་བབས། དགོར་རྫས་ཀྱི་གནས་བླང་བ་ཞིག་ཚོལ་ཞིག་གསུང་། སློབ་དཔོན་འདུས་ཚོགས་ཉིན་ཀྱི་བྱ་ར། མཚན་གསུམ་གྱི་མེལ་ཚེ། འགལ་རྐྱེན་སེལ་ཞིང་མཐུན་སྒྲུབ་སྒྲོན་ལམ་གྱི་སྟོབས་དང་ལྡན། ལེགས་པར་བཅང་ཞེས་གསུངས་ནས་ལུང་སྨྲས་དྲུང་གྲགས་སེང་གྱིས་དྲུང་པ་རང་བཞུགས་ཤིག། ངས་སློབ་དཔོན་ལ་ཞུས་ཡོང་བ་བླང་ནས་ཡར་བྱོན་དེར་སློབ་དཔོན་ལ་ཕྱག་འཚལ་ཏེ་མི་མིན་འདྲེ་མིན་གྱི་ལོ་རྒྱུས་རྣམས་ཞུས་པས། ཤིན་ཏུ་ལེགས་ཡར་གདན་དྲོངས་ཤོག་གསུངས། དྲུང་མར་བྱོན་ཡར་གདན་དྲངས། སློབ་དཔོན་གྱི་རྟ་བྲ་ནག་རླུང་ཤུགས་ཅན་ཤི་བའི་མགོ་དབྱངས་མགོ་བཅས་ཤ་གླད་མེད་པའི་སྐྱ་ཧང་ངེ་བ་དེ་སློབ་དཔོན་གྱི་མདུན་དུ་ཡོད་པར། དཔེ་ཧར་དགོར་རྫས་ལུས་[12b]གཡར་དང་བཅས་པ་སློབ་དཔོན་གྱི་མདུན་དུ་འཁྱོར། དཔེ་ཧར་ཁོག་ཏུ་རླན་ནས་[བརླམ་པས] ཧྲཱིཿ སློབ་དཔོན་རྡོར་སེམས། ངོ་བོར་བཞུགས་པ་ལ། བན་ཚུང་འདུས་ཚོགས་སེམས་དཔའ་སེམས་མ་བརྒྱད། ཡོན་བདག་སྟག་དང་དངུལ་གྱི་གཞོགས་པ་ཅན། དྲུང་སེང་བཅུ་དྲུག་བཅས་པའི་ཚོགས་དབུས་འདྲེ་ང་ཚིག་གསུམ་སྨྲ་བའི་དུས་ལ་བབས། འདྲེ་ངན་གནས་མེད་རྫས་ཚུང་འདི་དག་རྣམས་སློབ་དཔོན་འཁོར་འབངས་བཅས་པས་གོ་དགོས་སོ། ལེགས་པར་ས་ལ་རྫས་བརྒྱད་བཀྲུགས་ལ་བཞིན། གནམ་ལ་གདུགས་དཀར་བཀྲ་ཤིས་རྟགས་རྫས་དང་། བར་དུ་ནོར་བུ་ཚ་བདུན་ལམ་གྱི་གསལ། སློབ་དཔོན་བྱང་སེམས་ཡི་དམ་མཁའ་འགྲོ་དང་། དམ་ཅན་སྲུང་མའི་ཚོགས་རྣམས་སྤྱིན་གཏིབས་བཞིན། སྤྱི་བོར་རྡོ་རྗེ་བདུད་རྩི་ལྷེར་མྱང་བའི། སློབ་དཔོན་ཆོས་རྒྱུན་འདུས་སྡེ་བཅས་པ་ལ་ཉིན་[13a]གསུམ་བྱ་ར། མཚན་གསུམ་མེལ་ཚེ་དང་། བྱང་ཆུབ་མ་ཐོབ་བར་དུ་འདའ་

མི་བྱེད། གཟུགས་ཅན་དགྲ་དང་གཟུགས་མེད་བགེགས། སྒྱུར་དུ་ལྷག་པར་བྱེད་ལ་སློབ་དཔོན་དགོངས། གཟུགས་མེད་རྡོ་རྗེའི་ཚིགས་ལ་འགྱུར་བ་མེད་རྗེ་ཉིད་ཀྱི་དངུལ་རྡུང་པའི་ཡུམ་སྒྲོལ་མ་ལྷ་མཛེས་གྲོངས་པའི་དགོངས་རྫོགས་སུ་གཡུ་གསེར་ཞོ་སྟོང་རི་བའི་གཙོས་དངོས་ཆས་རྣམས་རྫོགས་བྱང་དུ་བསྔོ་བའི་ཕྱིར་དུ་ཕུལ་བའི་ཐོག་སློབ་དཔོན་གྱི་ཕྱག་དུ་བཞེས་ནས། སྒྲོན་མ་ལྷ་མཛེས་བདེ་བ་ཅན་དུ་སོང་གསུངས་ནས་བསྔོ་བ་སྨོན་ལམ་གྱི་འཚམས་སྦྱོར་རྒྱས་པ་མཛད། གཡུ་ཕྱག་དུ་བཞེས་རྟ་མགོའི་མགོ་བོར་བཞག་ཏེ། དཔེ་ཧར་རྟེན་མདོ་བརྟེན་འདི་ལ་ཚོལ། ཐུར་བཙོལ་ལེགས་པའི་བཏང་རག་གཉན་པོ་དང་། བཙོལ་[13b]ལེགས་པའི་ས་སྙིང་བརྟེན་དུ་འཛུགས། ཕྱི་བཙོལ་ལེགས་པའི་དབུ་འཕང་གཉན་པོ་བསྟོད། ང་ཡི་ཞི་རྒྱས་དབང་དྲག་ལས་རྣམས་སྒྲུབ། འདུས་ཚོགས་དགེ་འདུན་སྡེ་དང་གཙུག་ལག་ཁང་མ་ལུས་ཡོངས་སུ་རྒྱས་པའི་འཕྲིན་ལས་མཛོད། ལོག་ལྟ་གཟུགས་ཅན་དགྲ་དང་གཟུགས་མེད་བགེགས། སྒྱུར་དུ་སྒྲོལ་བའི་འཕྲིན་ལས་གཉན་པོ་མཛོད། ཞེས་བསྟེན་ལ་བཀའ་སྒོ་མཛད། རྟ་མགོ་གཡུ་འཕྲ་ཅན་དེ་དེ་ནས་བྱུང་། རྗེའི་ཞལ་ནས། སྟག་དོངས་དུང་བའི་ཞལ་ངོར་བཀའ་སྒོ་སྡེ། ང་ཡི་ཆོས་གསུང་[སྲུང་]དཔེ་ཧར་འདི་ཉིད་ལ་གནས་ཚུང་ཚུང་ཞིག་བཞེངས་ཤིག་གསུང་། བླ་མའི་བཀའ་བཞིན་ལེགས་པར་སྒྲུབ་ནས། རྗེ་ཉིད་ཀྱི་རྟ་མགོས་གཙོས་སྐུ་གསུང་ཐུགས་ཀྱི་རྟེན་བརྟེན་མདོས་དང་བཅས་པ་གཞེངས། དཔལ་འཁོར་ལོ་སྡོམས་པའི་སྒོ་ནས་རབ་ཏུ་གནས་ས་[14a]དབང་གི་ཤེས་པ་བརྗོད་ནས་མེ་ཏོག་འཐོར་བས་མདའ་རྒྱང་གང་ཙམ་གྱི་ས་མེ་ཏོག་འཕེབས་པ་བྱུང་། སྟག་གདོང་དངུལ་གདུང་པའི་ཞལ་ངོ་ཡོན་བདག་ཕོ་མོ་རྣམས་དང་ང་རང་གི་སློབ་ཤོན་དང་དགེ་བའི་བཤེས་གཉེན་རྣམས་ཀྱི་ཉམས་རྟོག་རྡོ་རྗེའི་གླུ་ལྷའི་བུ་དང་བུ་མོ་རྣམས་ཀྱི་མེ་ཏོག་གི་ཆར་ཕབ། འཇའ་འོད་ཀྱི་གུར་ཕུབ། ངོ་མཚར་བའི་རྟགས་བསམ་གྱི་མི་ཁྱབ་པ། རྗེ་ཉིད་ཀྱི་རྟེན་སོ་སོ་ལ་བཀའ་སྒོ་དམ་བཞག་མཛད་པས། མི་དཀར་པོ་རྟ་དཀར་པོ་ཞོན་པ་རིན་པོ་ཆེའི་སྒྲོག་ཞུ་སོགས་རྒྱན་དང་དར་སྣ་ཚོགས་ཀྱི་ན་བཟའ་དུང་སོ་འཁོར་མ་གཡུའི་སྨིན་མ་ཅན། ཕྱག་གཡས་དུང་དཀར་གཡོན་འཕྱེང་བ་བརྒྱ་རྩ་ཐོག་པ་འཁོར་ཚོགས་ཀྱི་བསྐོར་བ་ཞལ་མངོན་སུམ་དུ་གཟིགས། བརྟེན་གསོལ་གྱི་རྒྱུན་དེ་ལྟར་ཚུགས་པ་ཡིན་ཞིང་གནས་ཚུང་ཞེས་མིང་གི་ཐོག་མར་གཏད་པ་[14b]དེ་ལྟར་ཡིན་རྗེ་རིན་པོ་འཁོར་བཅས་ལ། ཨོ་རྒྱན་སྔར་པ་བོན་པོ་རྣམས་ཀྱི་དམག་བཤམས་པར་གྲོས་ཆམ་སྡེ། དཔེ་ཧར་ལུས་ཁོག་ཏུ་བླངས་སྡེ། ཧྲཱིཿ སློབ་དཔོན་མེ་ལོང་ངོས་ལ་གཟུགས་བརྙན་ལྟར་ཤེས་བྱའི་ཆོས་ལམ་མི་ཐོང་མེད་ན་ཡང་། གཟུགས་ཅན་དམ་ཉམས་ལོག་ལྟ་ཅན་དེ་རྣམས། གནོད་སྦྱིན་དཔེ་ཧར་ང་ཡིས་སྒྲོལ་བྱེད། སྔོན་དུས་སློབ་དཔོན་རྟགས་པའི་རིམ་པ་ལ། མི་སྙིང་སྟོང་ཕྲག་ཕུལ་བ་དེ་རྣམས་ནི། གཟུགས་ཅན་དམ་ཉམས་དགྲ་བོའི་བླ་ཚེ་ཡིན། གཟུགས་མེད་དཔེ་ཧར་ང་ཡི་བླངས་ཟིན་གྱིས། སློབ་དཔོན་ཏིང་འཛིན་མ་གཡེངས་བསྒོམས་ལ་བཞུགས། སྙིགས་དུས་མ་འོངས་དུས་ཀྱི་ཐ་མ་ལ། དགྲ་བགེགས་གཙོ་སྣོན་འཁོར་འབབས་དེ་དག་རྣམས། གདུལ་བྱར་སྐྱེས་ནས་བསྟན་པ་བསྟན་པ་གཉན་པོ་ཤིག། སློབ་དཔོན་ཐུགས་ངན་མ་མཛད་གདུལ་བྱར་གཟིགས། སློབ་དཔོན་ཡང་སྲིད་དེ་སྐྱེ་བ་བླངས། སློབ་དཔོན་[15a]ཐུགས་བསྐྱེད་དེ་ཁས་བཞེས་པར་བྱེད། དཔེ་ཧར་གཟུགས་མེད་ང་ཡང་འབྲེལ་ཡོང་། མི་མངོན་དབྱིངས་ནས་བྱ་ར་ལྟུན་གྱི་སྒྲུབ། འདི་ངན་རྡོ་རྗེའི་ཚིག་ལ་གྱུར་བ་མེད། ཞེས་སོགས་གསུང་། སྔར་དཔོན་[བོན་]སོགས་ཀྱི་གཙོ་སྣོན་རྣམས་ནད་སོགས་ཀྱི་ཆར་ཕབ་ཏེ་བཟློག་པར་མཛད་

རྗེ་ཉིད་ཀྱི་གཏང་རབ་འཕྲིན་བཅོལ་སོགས་རྒྱས་པར་སྣང་ནས། ལེགས་སོ་ལེགས་སོ་རྒྱལ་ཆེན་དཔེ་
ཧར་ར་གཡུ་ཡི་སྨིན་མ་དང་དུང་སོ་འཕོར་མར་བྱས། འཛའ་ཡི་གུར་ཁྱབ་འོད་དཀར་འཕྱེད་པར་བྱེད་
པའི། འོད་ལྡན་དཀར་པོ་ཞེས་པའི་དགྲ་ལྷ་ཁྱོད། འདས་དང་མ་འོངས་ད་ལྟར་དུས་གསུམ་གྱི་ཟབ་
ཡངས་འཁྲུལ་བའི་འགལ་རྐྱེན་མ་ལུས་སེལ། བྱང་ཆུབ་མ་ཐོབ་བར་དུ་སྐྱོང་བར་མཛོད། འཕྲིན་
[15b]བཅོལ་གངས་ཅན་གྱི་ཁྲོད་འདི་ན་འཕྲིན་ལས་ཐམས་ཅད་མཐར་ཕྱིན་པར་མཛོད། རྗེ་ཉིད་སྐུ་
ཚེ་ཚད་དུ་ཕེབས། ཕྱི་ནང་གྱི་རླུང་རྟགས་བརྟེན་འབྲེལ་འགྲིག། དྲུང་རམ་པ་རིན་ཆེན་བཟང་པོ་མི་
འཛིགས་སེང་གེའི་ཁྲི་ལ་རྒྱལ་ཚབ་ཏུ་དབང་བསྒྱུར་དྲུང་རམ་པ་གྲགས་པ་རྒྱན་དྲུང་བརྟན་དོན་གྲུབ་ཀྱི་
ཆོས་བུ་སློབ་རྣམས་ལ་བྱང་ཆུབ་ལམ་རིམ། དཔལ་འཁོར་ལོ་བསྡོམ་པའི་སྒྱུ་ལུས་ཀྱི་དམིགས་རིམ་ལ་
སླེབས་ཙ་ན་འདི་གསུང་སྐྱེ་འགྲོ་རྣམས་ལས་ཀྱི་སྒྱུ་མ་བྱང་སེམས་ཆོས་ཀྱི་སྒྱུ་སངས་རྒྱས་ནི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་སྒྱུ་
མ་ཡིན་པས་རྒྱལ་བའི་ཆོས་ཐམས་ཅད་སྒྱུ་མ་ལྟ་བུར་ནས་སྒྱུ་བ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་སྒྱུ་མ་ཡིན་པས་རྒྱལ་བའི་
ཆོས་ཐམས་ཅད་སྒྱུ་མ་ལྟ་བུར་བསྟན་ནས་སྒྱུ་བ་ན་སྒྱུ་མན་ཡིན་གསུང་། སྒྱུ་ལུས་ཀྱི་འགྲེལ་བཤད་རྣམ་
རྒྱས་པར་མཛད་[16a]ལྕགས་ཕོ་ཡོས་ཀྱིས་ལོ་ཚོད་ན་སྒྱུ་འཕྲུལ་ཆེན་པོའི་ངང་དུ་དགོངས་པ་ཆོས་
དབྱིངས་སུ་ཐིམ། མེ་ཏོག་གི་ཆར། རོལ་མོའི་སྒྲ། འཛའི་གུར། རི་མགུལ་བའི་སྒྲ་བསམ་གྱི་མི་ཁྱབ་
པ་རྒྱུན་པར་བྱུང་ཞག་བདུན་སྒྱུ་མའི་ངང་དུ་བཞུགས། བུ་སློབ་རྣམས་ཀྱི་མཆོད་པའི་བྱེ་བྲག་དཔག་ཏུ་
མེད་པ་དང་བཅས་སྟེ་ཞག་བདུན་གྱི་བར་དུ་མཆོད། སྐུ་གདུང་རིན་པོ་ཆེ་ཞུ་ལ་ཕུལ་ནས་ཉིན་མཚན་
དུ་གསོལ་བ་རྩེ་གཅིག་ཏུ་བཏབ་པས་ལྷ་རྣམས་ཅ་ཅོ་དགའ་ཞལ་སྒྲ་སྙན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐོས་པ་བྱུང་།
སློབ་དཔོན་མངོན་པར་དགའ་བའི་ཞིང་དུ་གཤེགས། དབུ་ཐོད་དཔལ་འཁོར་ལོ་བསྡོམས་པའི་སྐུ་རང་
བྱོན་དུ་གསལ། རྡོ་རྗེ་འཆང་ནས་བརྒྱུད་ནས་བླ་མ་ཐམས་ཅད་རིམ་བཞིན་བྲིས་པ་ལྟ་བུར་གསལ་དུ་
རིང་བསྲེལ་ཐམས་ཅད་གཅིག་[16b]ཏུ་དྲིལ་བ་ལས་མཆོད་རྟེན་འབུམ་ལྷག་ཙམ་བཏབ་ནས། རྗེའི་
བཀའ་དྲིན་ལ་བསམ་ནས་བུ་སློབ་རྣམས་ཀྱི་གསེར་གྱི་མཆོད་གདོངས་བཞེངས་པར་རྩམ་པ་ན། དཔེ་
ཧར་པོག་ཏུ་བླང་སྟེ། ཧྲཱིཿ སློབ་དཔོན་རྗོར་སེམས་དག་པའི་ཞིང་དུ་གཤེགས་སྐུ་གསུང་ཐུགས་རྟེན་
རབ་ཏུ་བྱོན་པ་རྣམས། གཟུགས་མེད་དཔེ་ཧར་ང་ཡི་རྟེན་གྱི་ལེགས་པར་བཞེངས་ལ་སྨོན་ལམ་ཆོས་
རྒྱུན་ལ། ཕན་དང་བདེ་བ་སྐལ་པའི་མཐར་ཐུག་པར། དགོན་གནས་སློབ་དཔོན་བཅས་པར་རྟེན་
འབྲེལ་བཟང་འདྲེ་ངན་ང་ཡང་འབྲེལ་མེད་གྲོགས་སུ་ཡོང་། སྡུག་གདོང་དངུལ་གདུང་བདུད་འདུལ་
སྐྱེ་བ་བླངས། སློབ་དཔོན་ཉིད་ཀྱང་ཡང་སྲིད་དེ་དུས་ཡོང་། མ་འོང་དུས་ཀྱི་ཐ་མའི་རྟེན་འབྲེལ་
བཟང་། འདྲེ་ངན་ཡིད་རྩམ་ཡངས་པའི་དུས་འདི་ནི། འདྲེ་ངན་ཨོ་རྒྱན་གླིང་[17a]དུ་ལོག་ནས་
འགྲོ། ཞེས་སོགས་ལུང་བསྟན་ནས། སྐུ་འབུམ་བཞེངས་པའི་བྱང་ཆུབ་ཆེན་པོའི་སྤྱངས་ལ་ཐོ་ཉི་ཤུ་རྩ་ལྔ་
ཆུ་ཞེངས་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་གྲང་དཔལ་གྱི་རབ་ཏུ་མཛེས་པ། བུམ་པའི་ནང་དུ་དབུ་ཐོད་ལས་བྱོན་
པའི་བདེ་མཆོག་རང་བྱོན་སྐུ་དཔྲལ་གྱི་རིང་སེལ། གདུང་རུས་ཆོས་སྐུའི་རིང་སེལ་སྐུ་གསུ་ཐུགས་ཀྱི་
རྟེན་ཇི་སྙེད་རྒྱ་བོད་ཀྱི་གྲུབ་ཐོབ་གོང་མ་རྣམས་ཀྱི་རིང་སེལ། ན་བཟའ་བྱིན། རྟེན་བསམ་གྱི་མི་ཁྱབ་
པ། རྗེ་ཉིད་རང་གི་ན་བཟའ་གཏོར་ཚའི་སྐོར་རྗེ་ཉིད་ཀྱི་གདུང་རུས་ཀྱིས་མཆོད་རྟེན་འབུམ་ཕྲག་
བཅས་པ་ནང་དུ་བཞུགས། དཔལ་འཁོར་ལོ་སྡོམས་པའི་དཀྱིལ་འཁོར་ཞལ་ཕྱེ་རྒྱུད་སྡེ་ནས་ཇི་ལྟར་
བསྟན་པ་བཞིན། རབ་ཏུ་གནས་པའི་ཚོ་ག་སྟོན་དུ་གྱུར་ནོར་གཏེར་ཆོས་གཏེར་སོགས་ཀྱང་བསམ་

[17b]གྲི་མི་ཁྲབ་པ་བཞག་ཡོད་པ་ཡིན་ལགས། ཇོག་པ་བྱང་ཆུབ་དཔལ་ལྡན་པའི་རྣམ་ཐར་རགས་
བསྡུས་ཆོས་སྐྱོང་རྒྱལ་པོ་ཆེན་པོའི་འབྱུང་འཁྲུངས་དཔལ་ལྡན་བདེ་ཡངས་གྲྭ་ཚང་པའི་བརྟེན་གསོལ།
རྒྱུན་གཙུག་པ་རགས་བསྡུས་དང་བཅས་པ་དེ། རྗེ་འཇམས་དབྱངས་ཆོས་ཀྱི་རྗེ་བཀྲ་ཤིས་དཔལ་ལྡན་
པས་འབྲས་སྤུངས་བཏབ་ཏེ་དགེ་འདུན་གྱི་ནང་དུ་སྦྱིན་བྲངས་མཛོན་པ་བདུན་མི་འདྲ་བ་སོགས་བྱིན་
ཅིང་། ཐོག་ཁ་ནས་དུད་བྱུད་པ། བླ་མར་རྟེགས་པ་གསུང་ཕུབ་པ་དགེ་འདུན་སློབ་ལ་དཔལ་ཏའི་
གདན་སློབ་སྣ་ལ་བྲངས་པ་ཡོན་བདག་ཕུ་མདའ་རྣམས་ལ་གཞན་མི་རྒྱུགས་པ་སོགས་ཀྱི་སྤྱད་རིམ་
སོགས་བཞག་ནས་དགོན་བདུན་པོའི་ནང་མཚན་དུ་བཞུགས། དཔལ་ལྡན་འབྲས་སྤུངས་ཀྱི་སྲུངས་
མར་ཡོང་བ་དེ་ལྟར་ཡིན་ཅིང་དེ་ནས་རིམ་པ་རྒྱུད་དེ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་དགེ་འདུན་[18a]རྒྱ་མཚོ་
ནས་བསྟན་གསོལ་འཛུག་པ་གནང་། ལྷ་དང་བཅས་པའི་སྐྱབས་མགོན་མ་ལུས་པ་ངག་དབང་བློ་
བཟང་རྒྱ་མཚོའི་བར་ཆོས་སྲུངས་ཀུན་གྱི་གཙོ་བོར་མངའ་གསོལ་བ་དེ་ལྟར་གནང་ལ་འདི་རྣམས་ཀྱི་
འབྱུང་ཁུངས་མཁན་རིན་ཆེན་འཇམ་དབྱངས་གྲགས་པའི་རྣམ་ཐར་ཁུངས་ཐུབ་ནང་ནས། བདག་ལ་
རྒྱལ་བ་ཡིན་ལགས། ཞུས། ||[41]
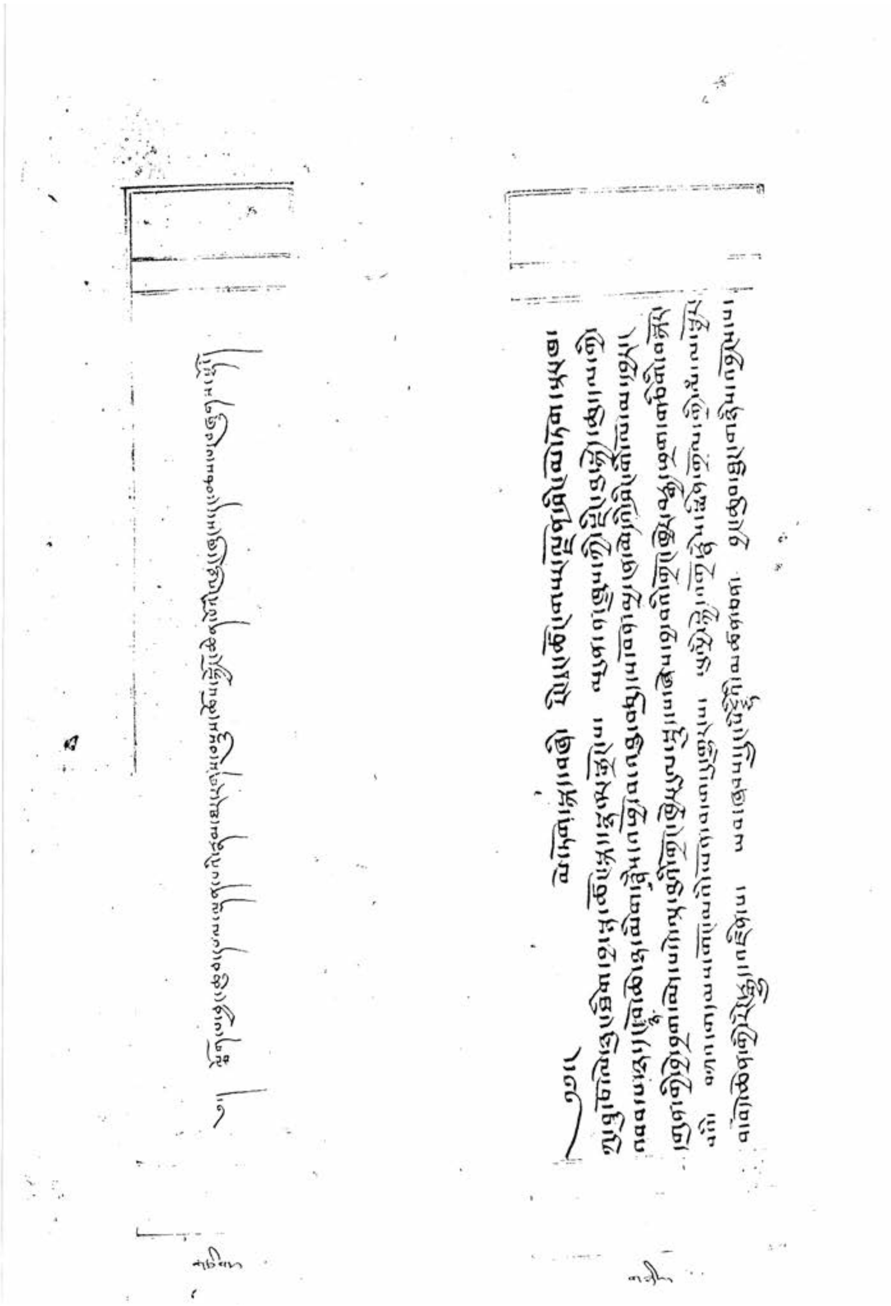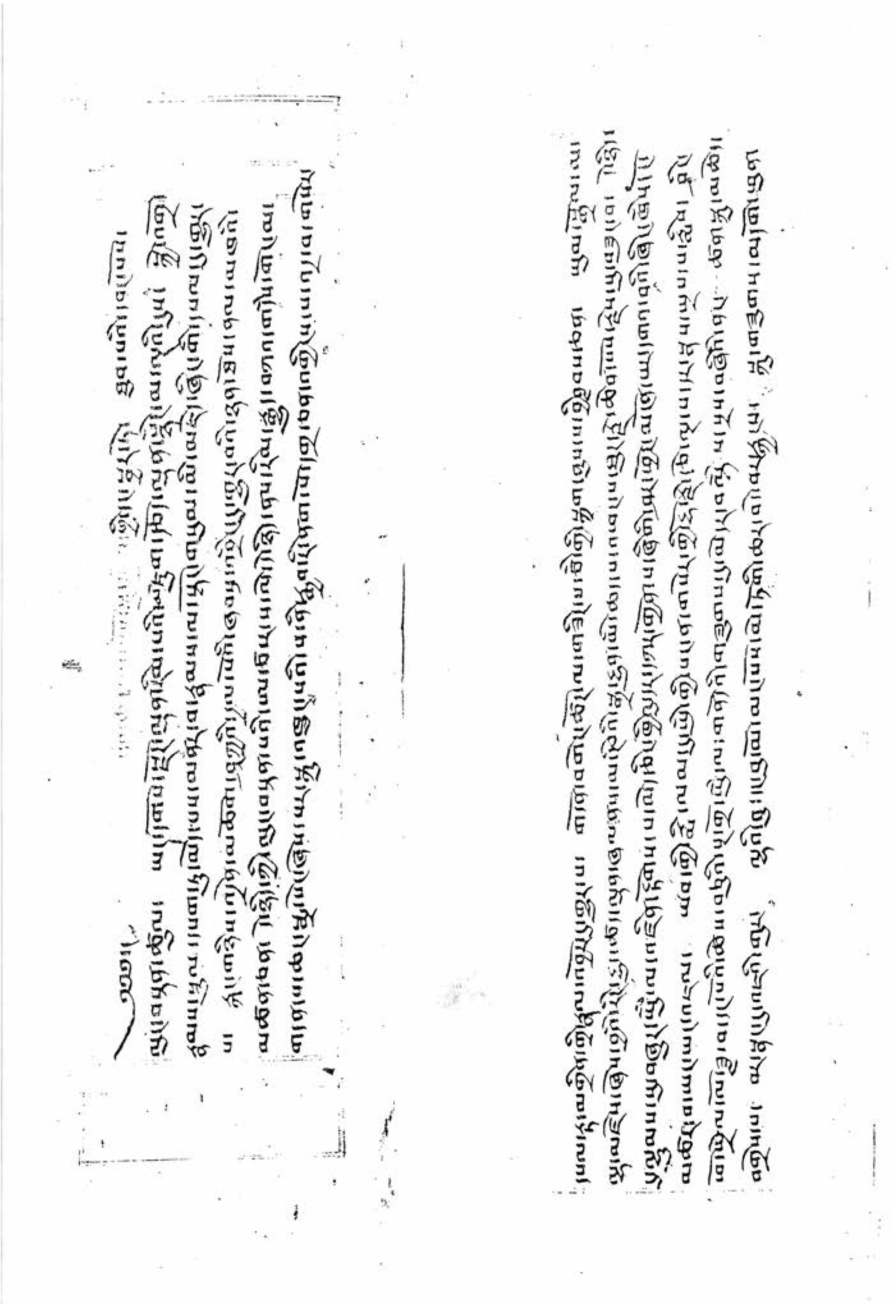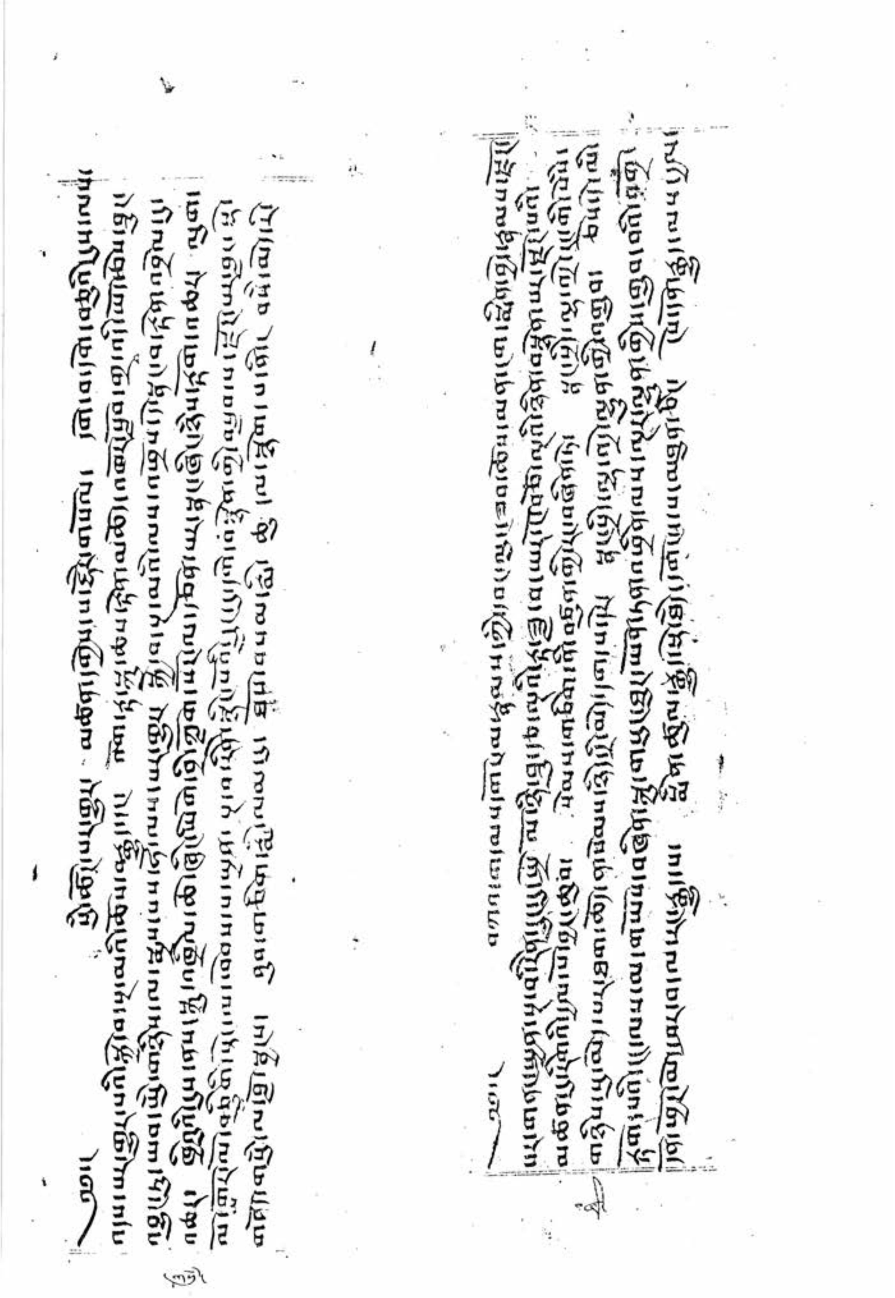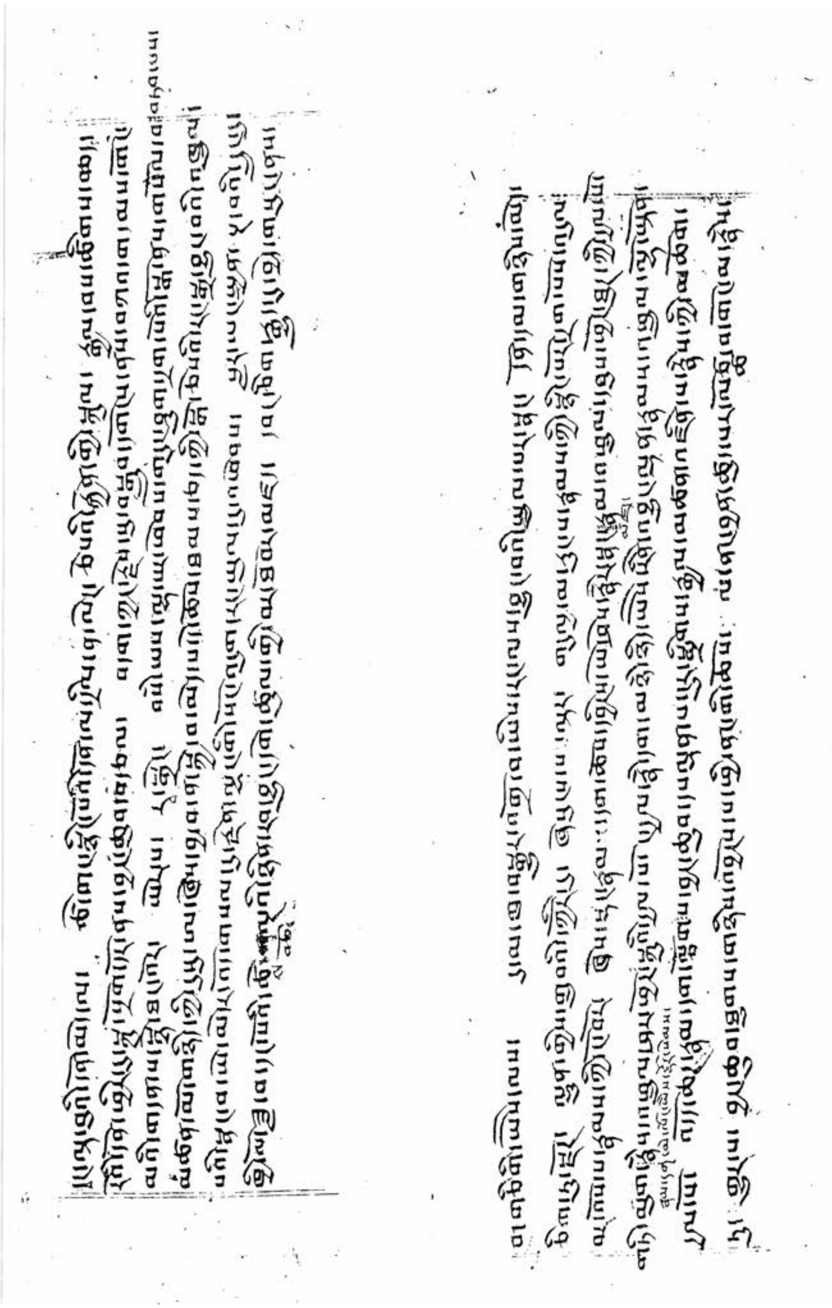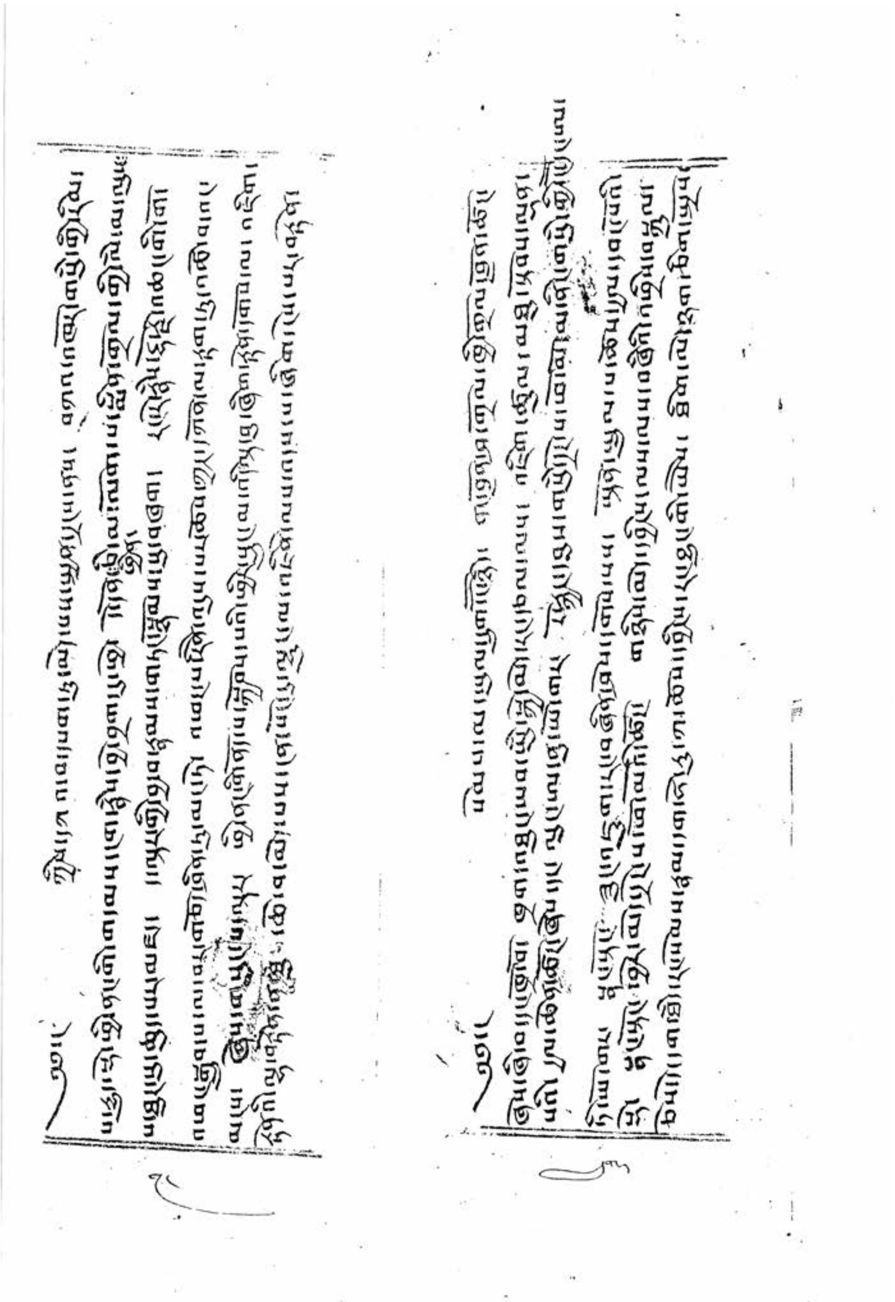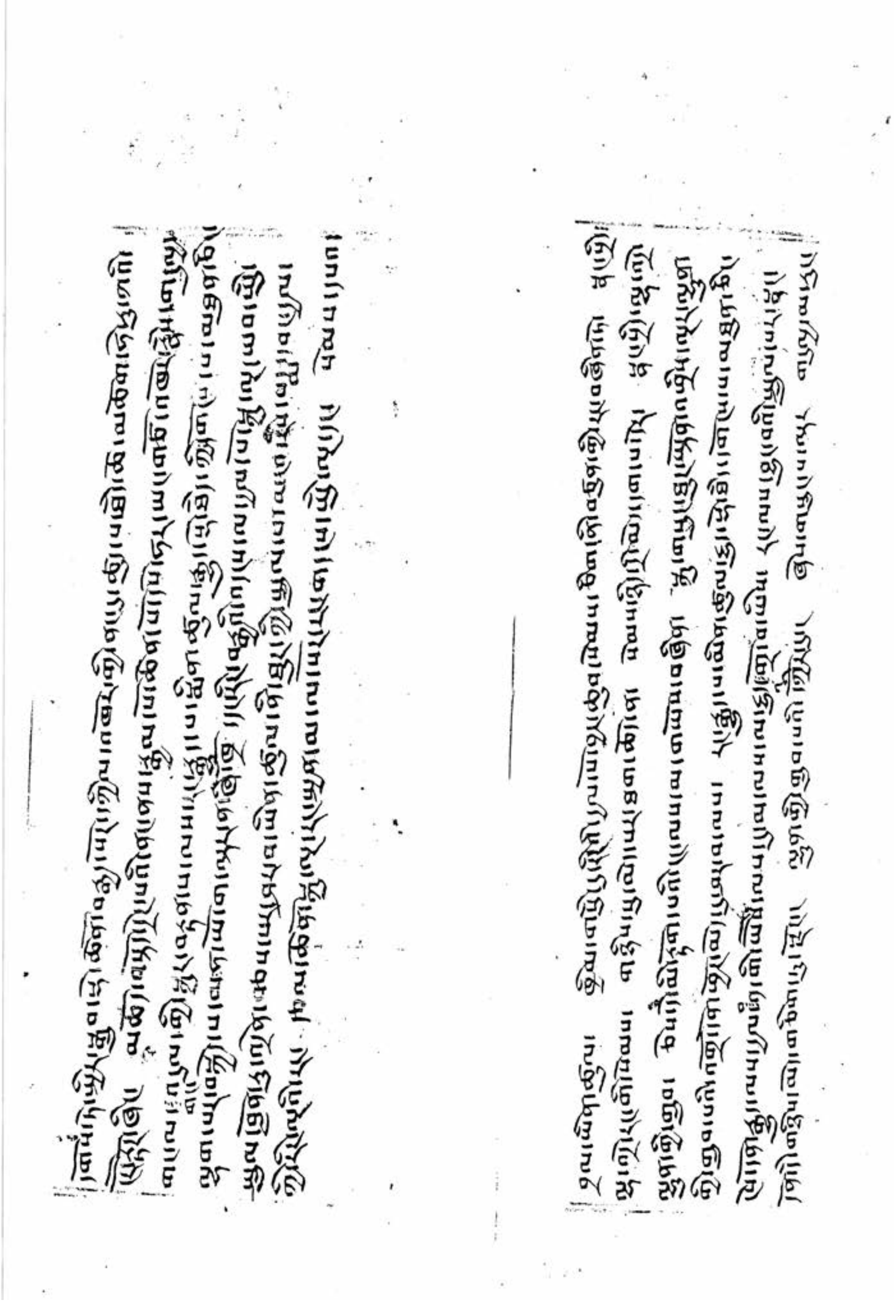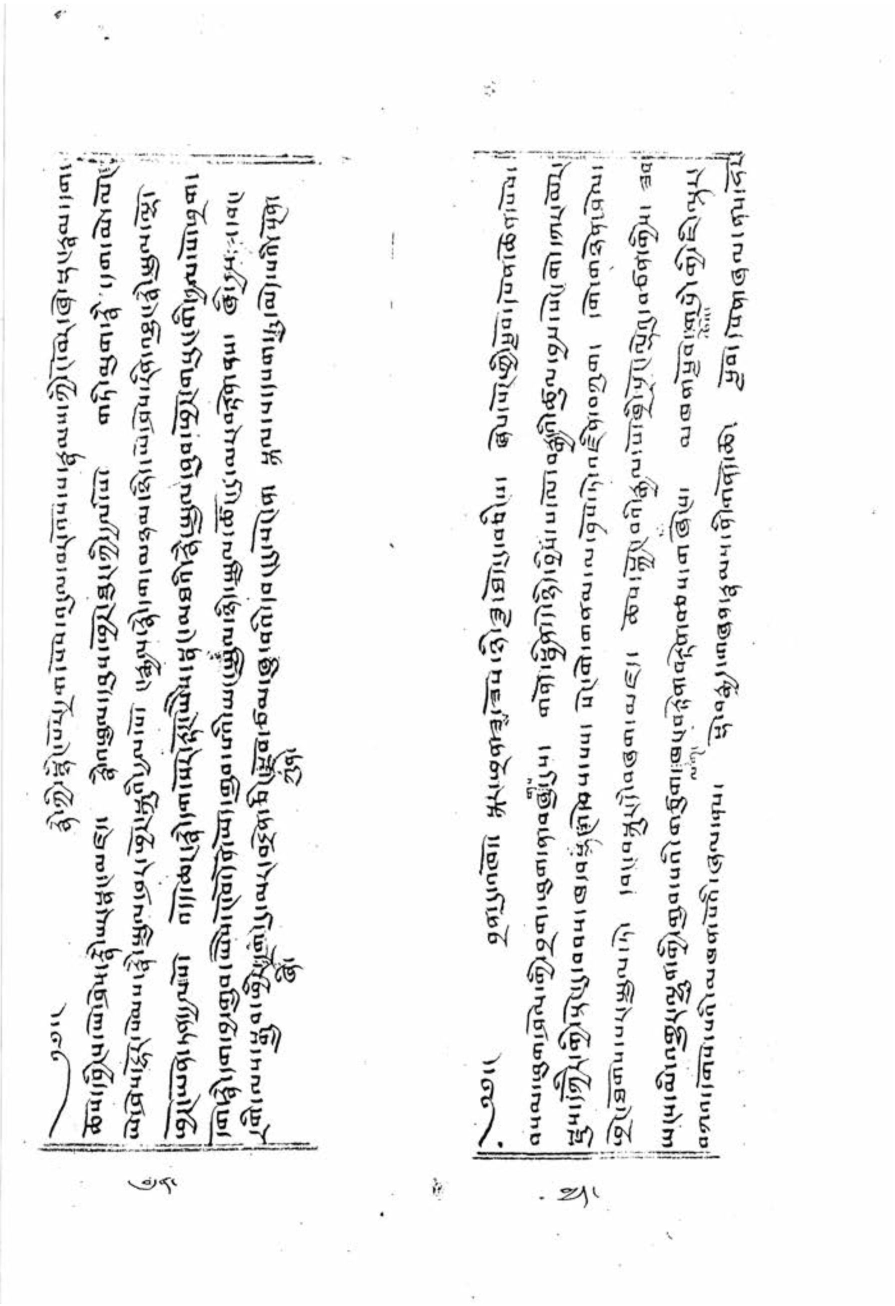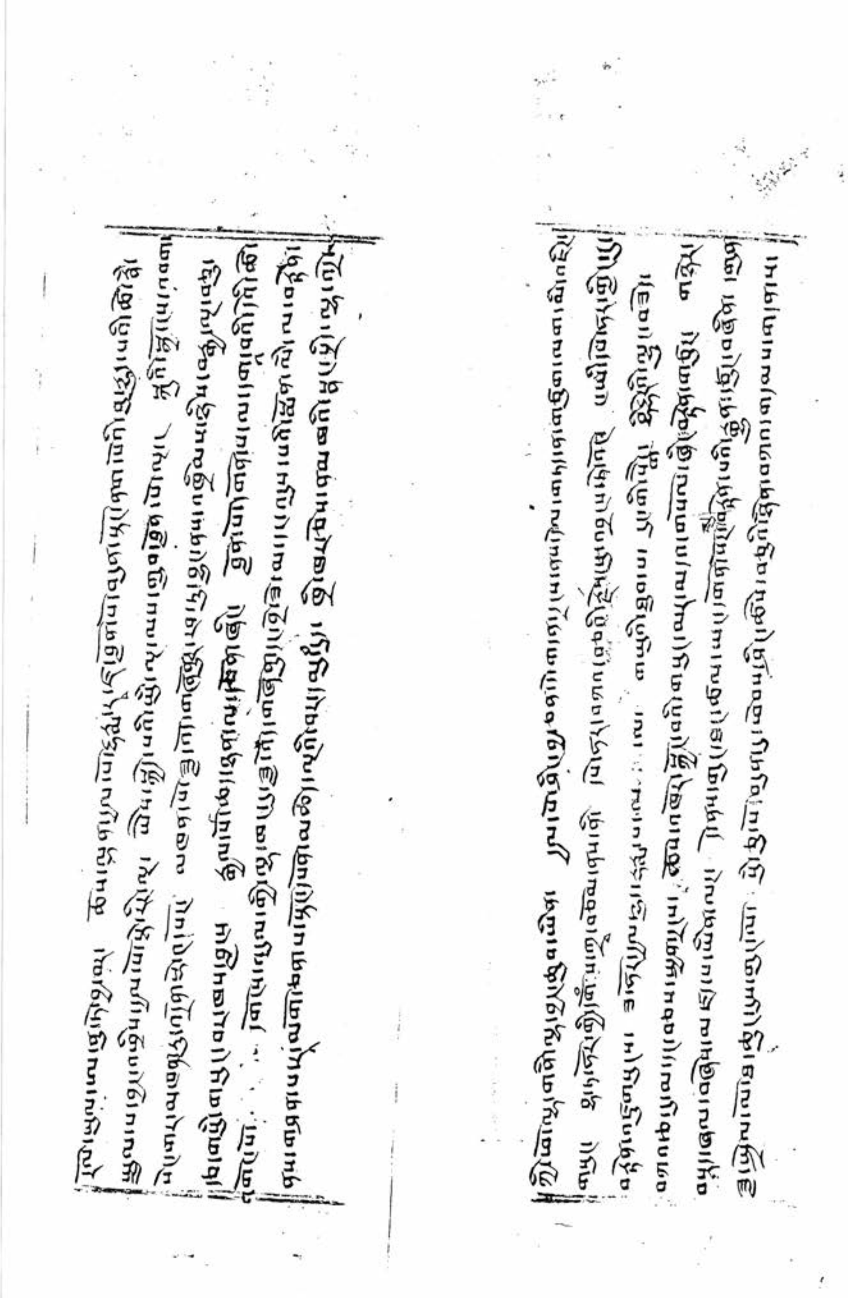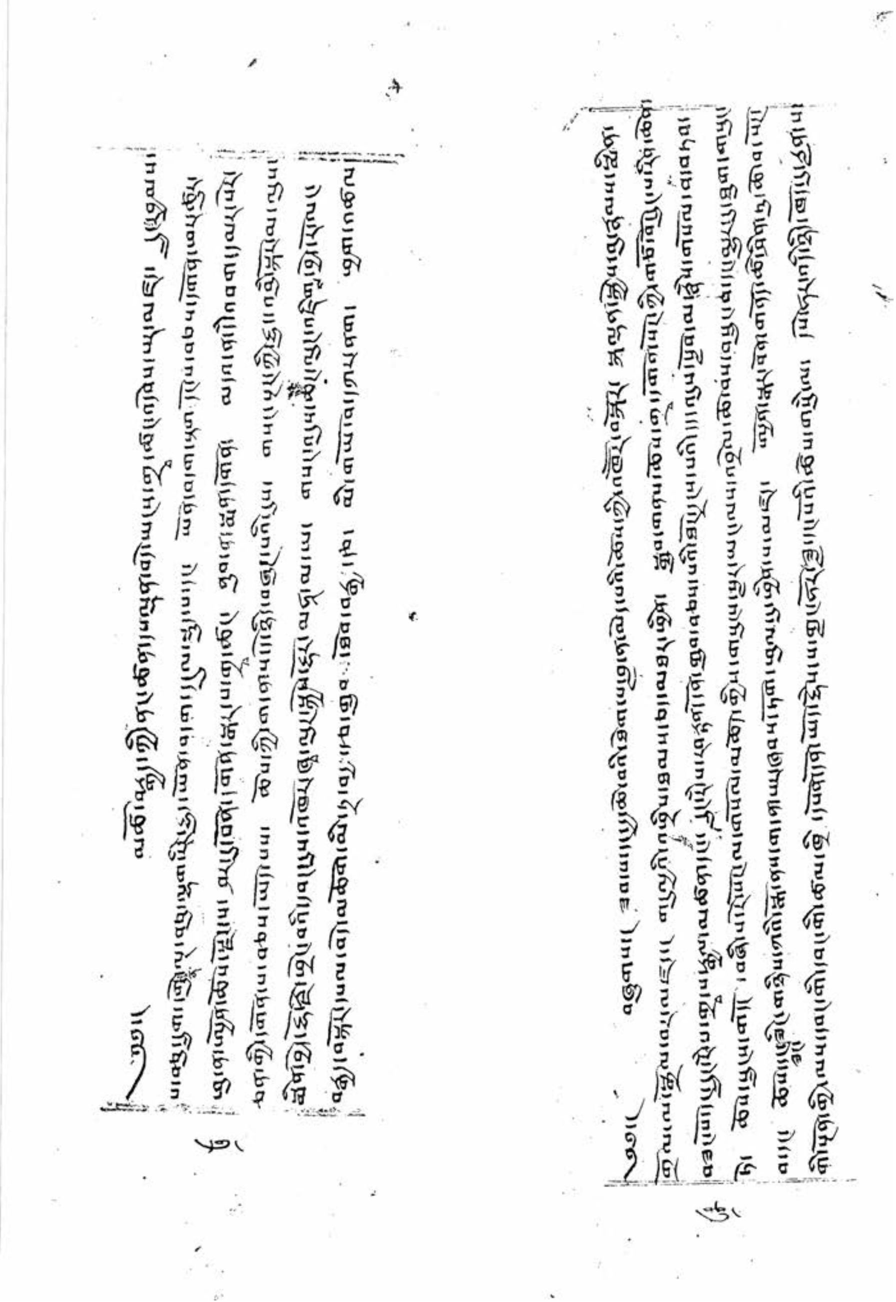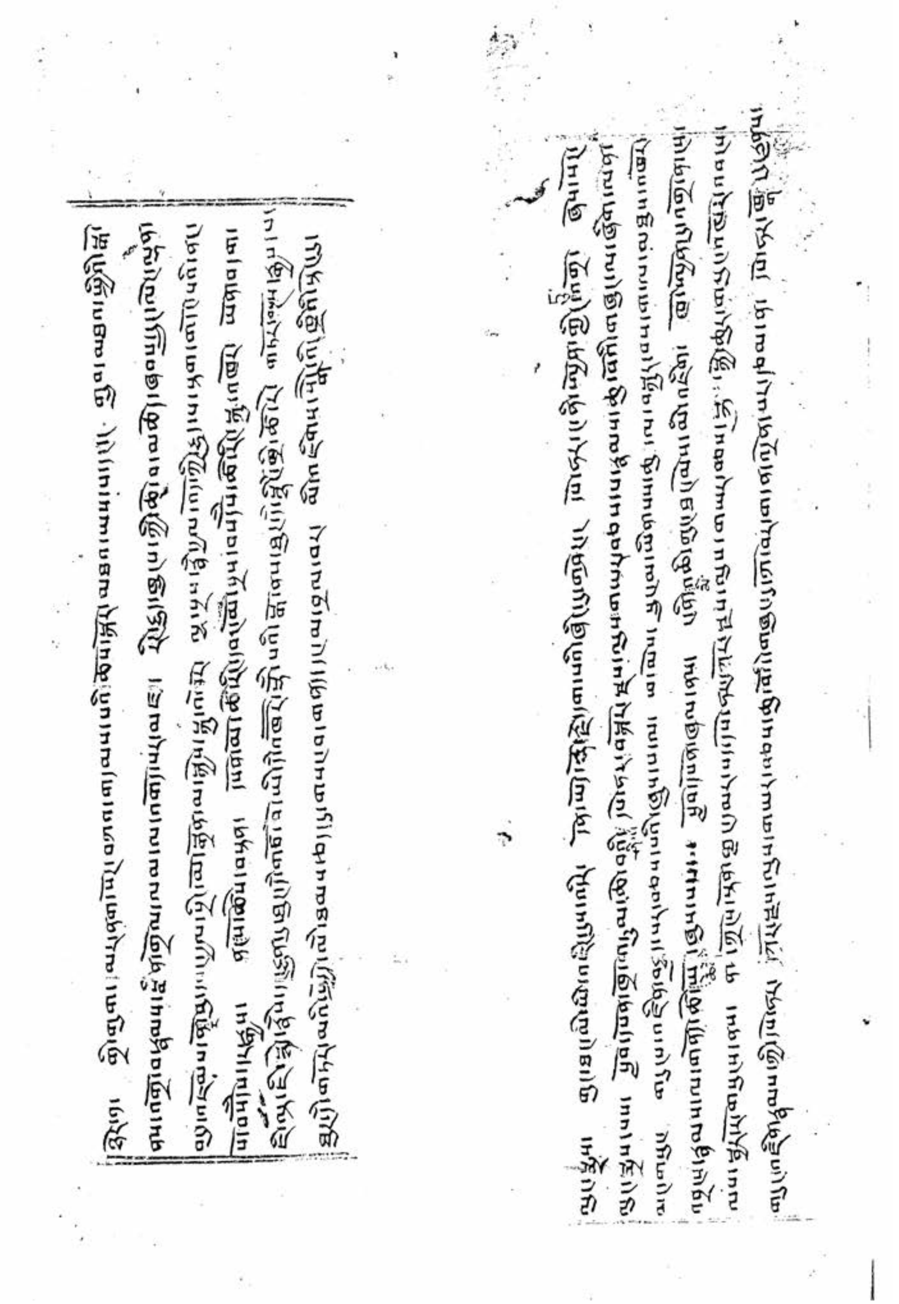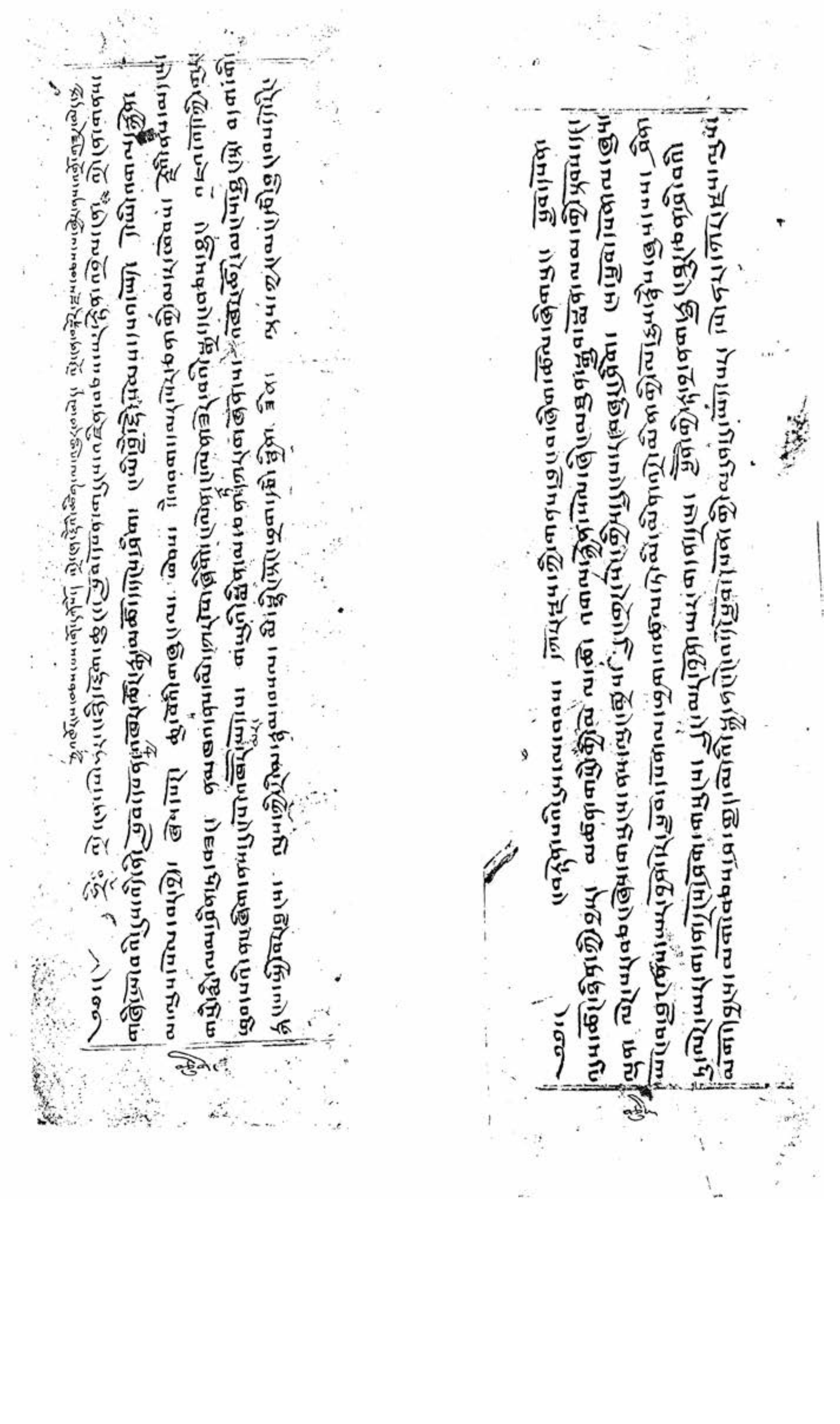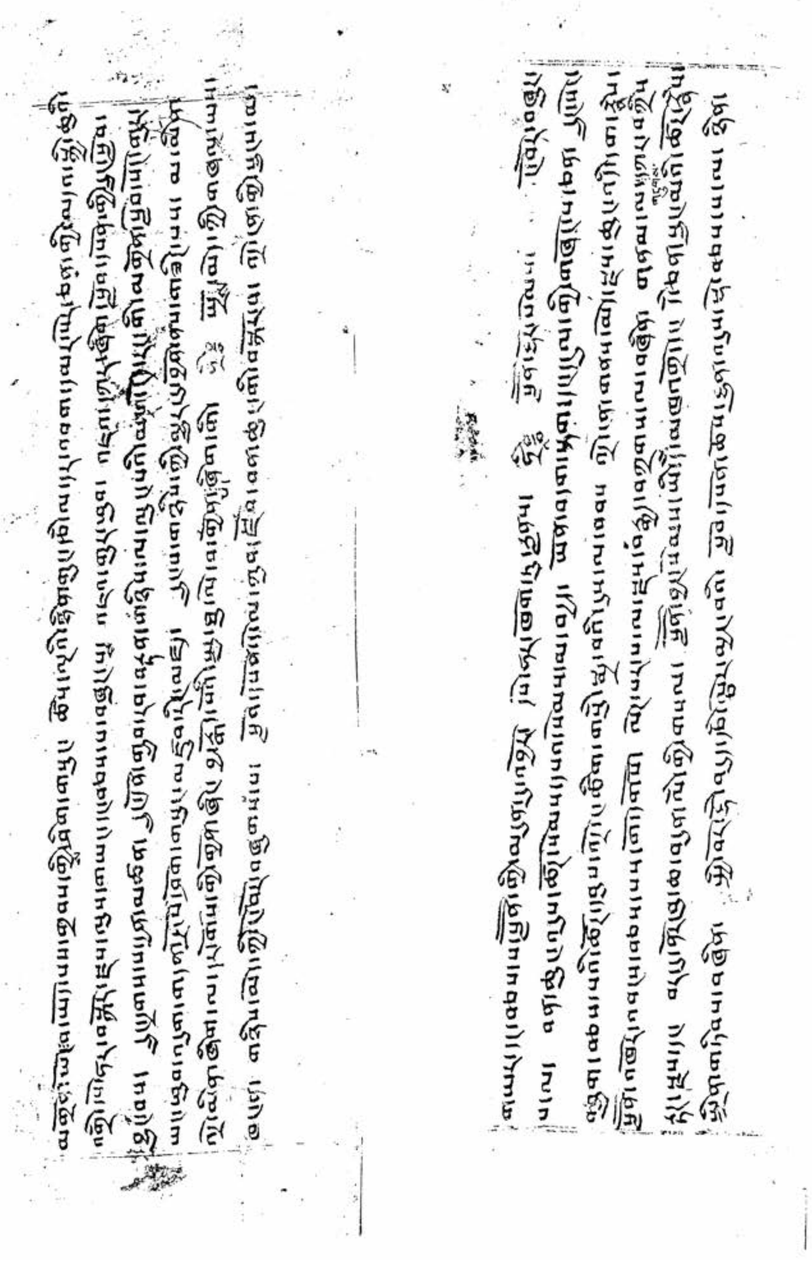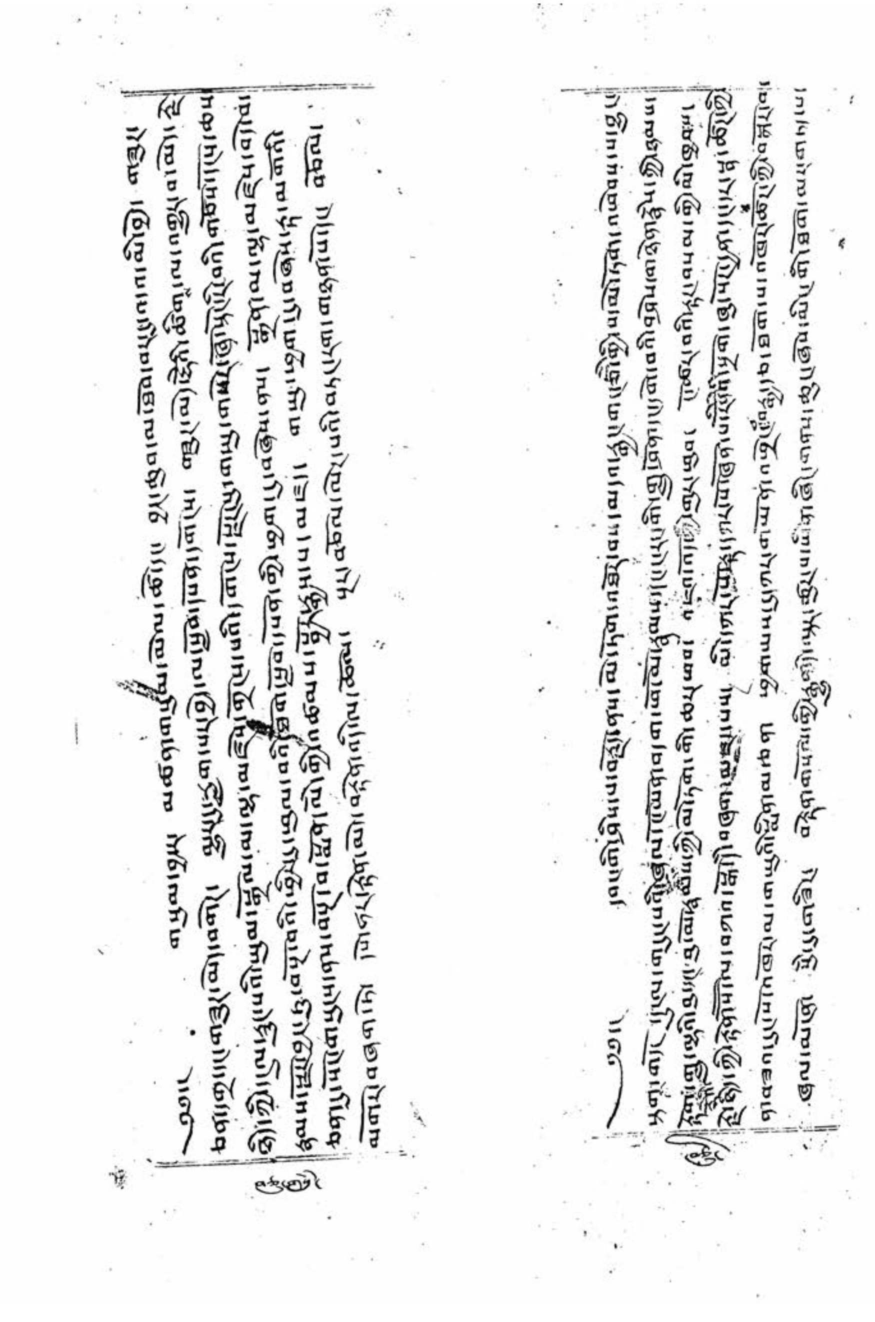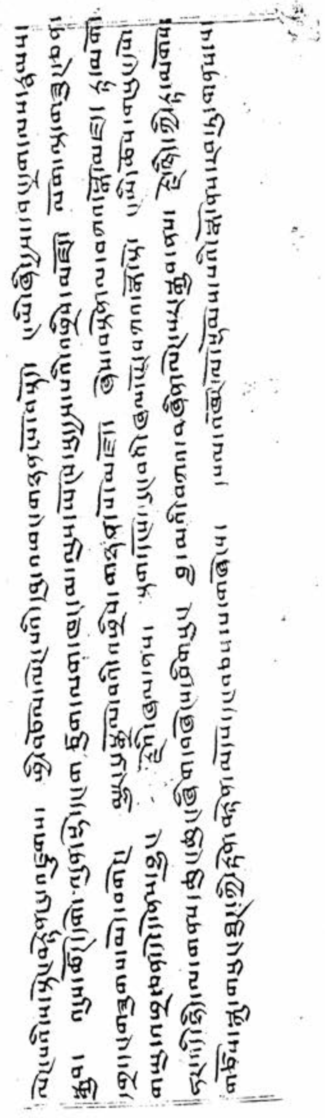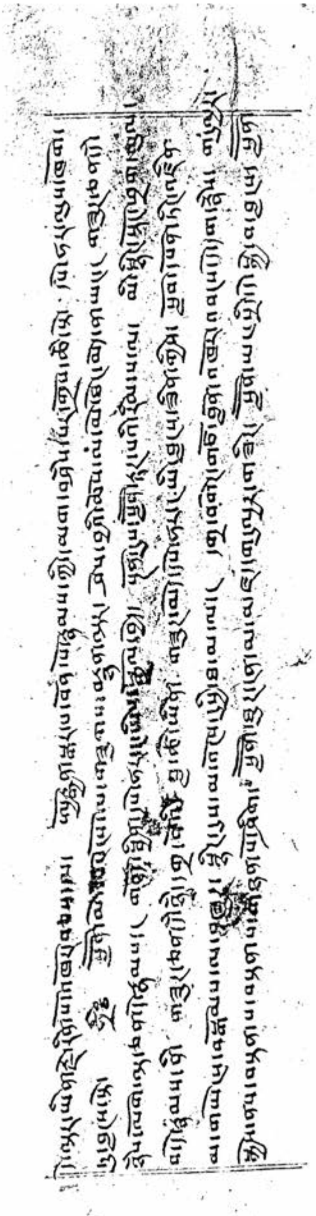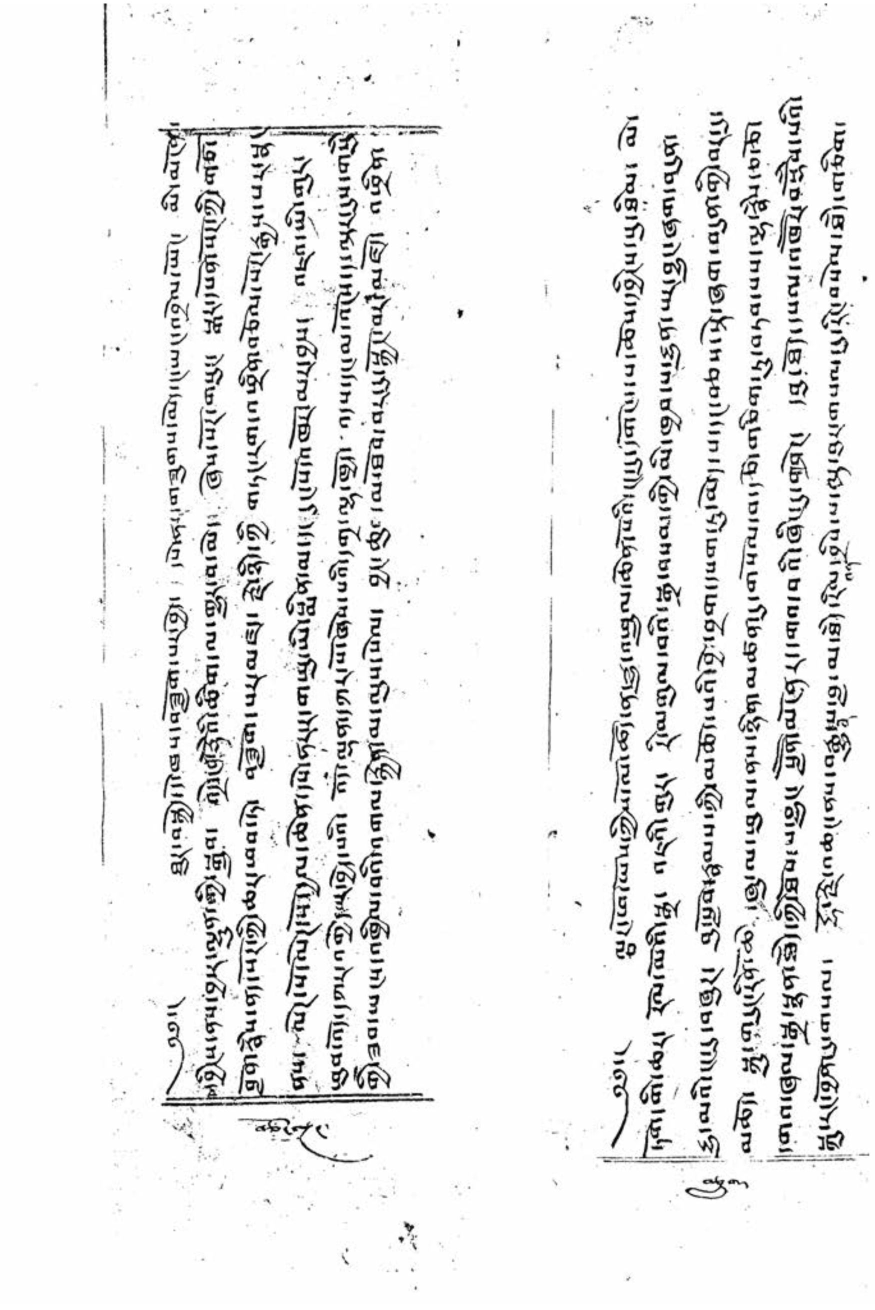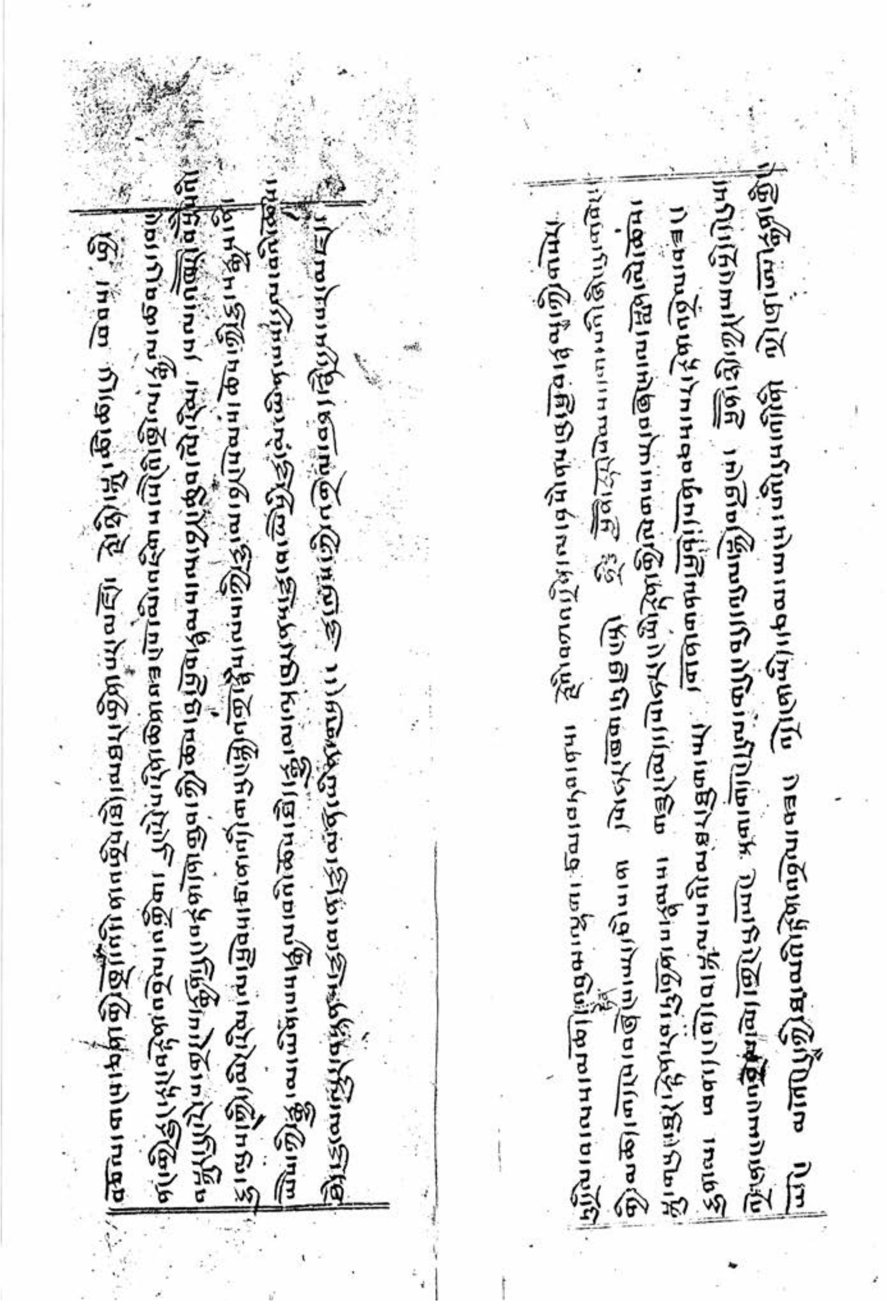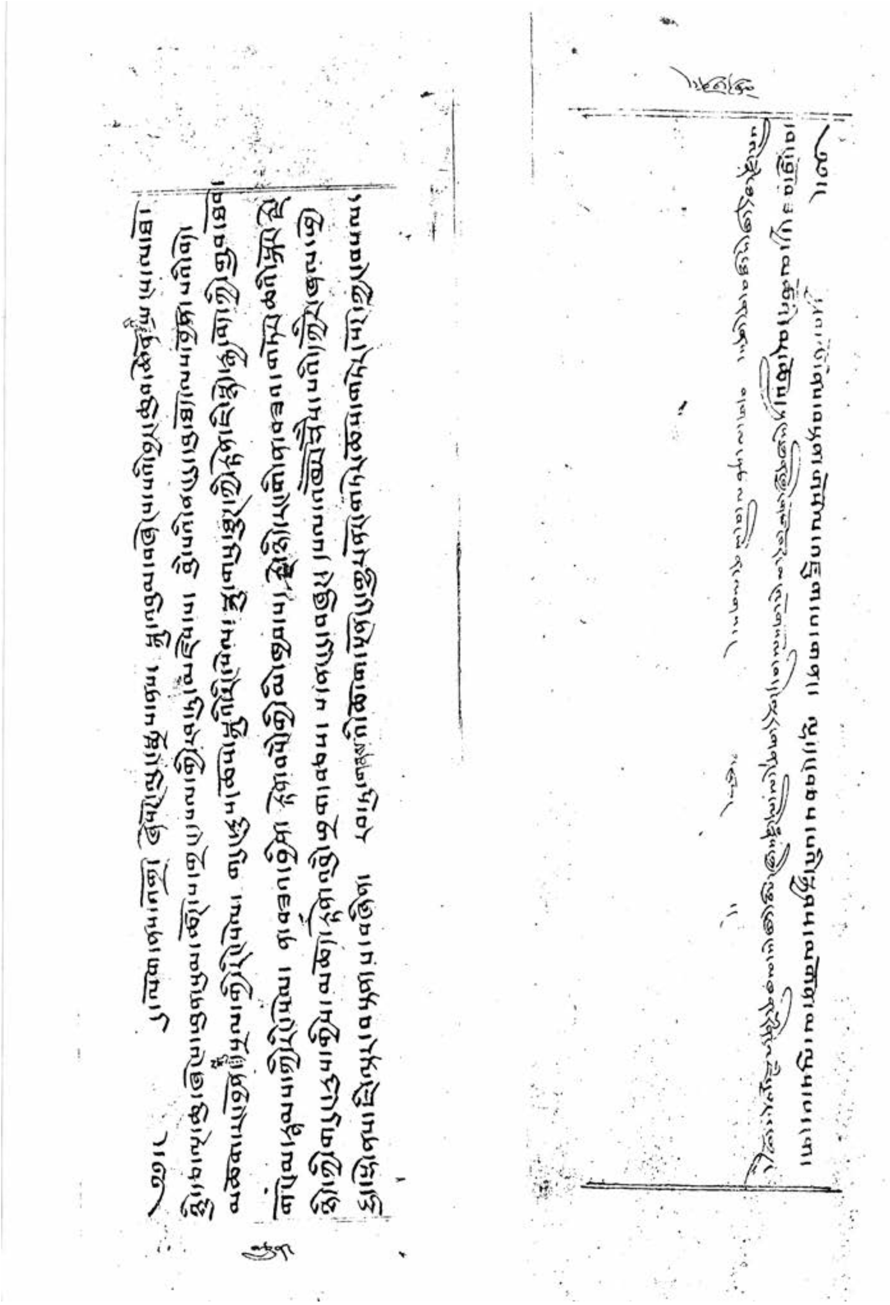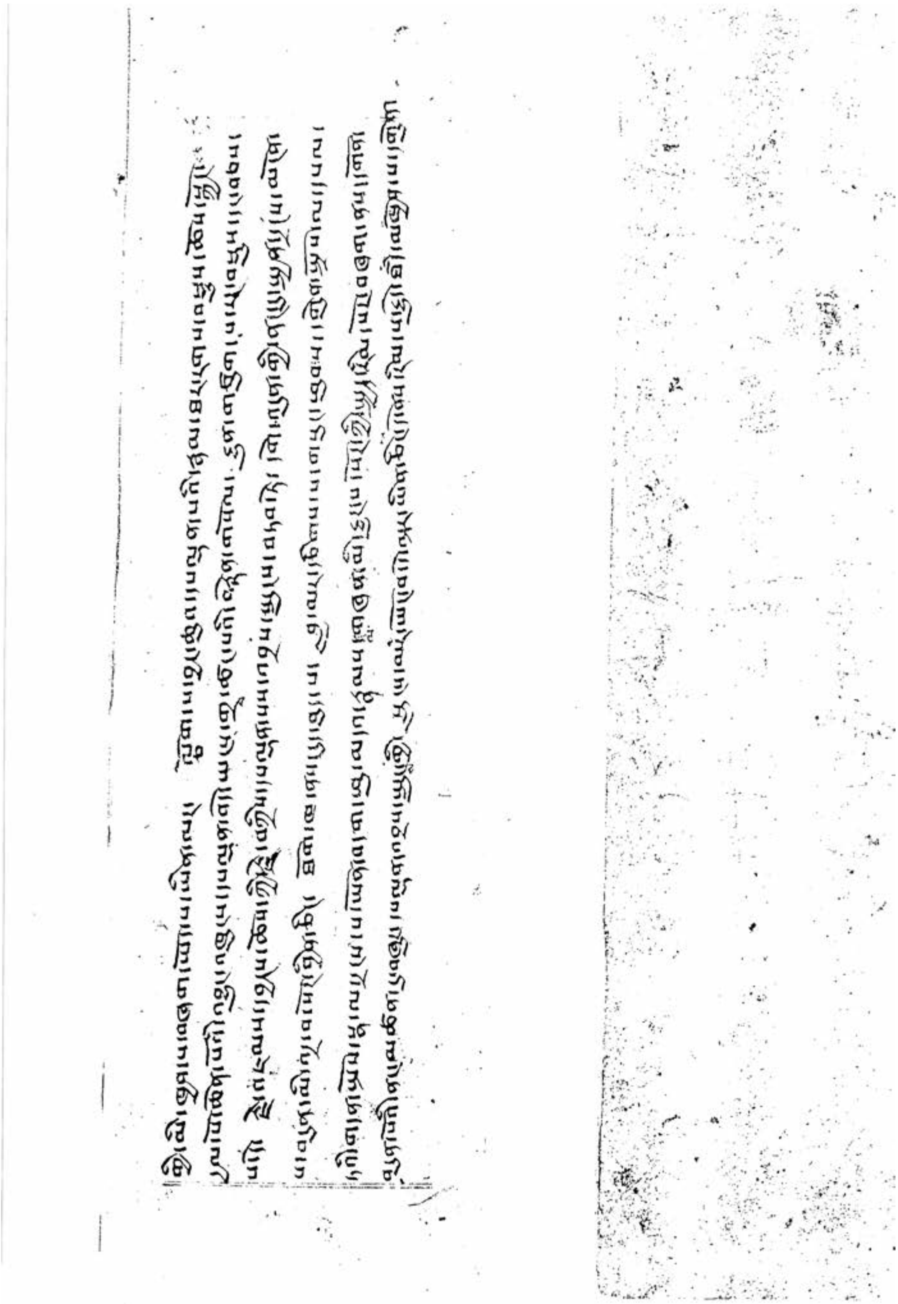
[41] These last two lines are written in the ‘fast’ (*rgyug yig*) Tibetan cursive script.